

خوردن کرم ششم را غصه است پشت یک غناث سرود
من المجل علیت کند می که بجا میخند باشد عبات آینه ها
و اوجع عینیه است عکس بازی و بی فایده عث
کر که ما که در ششم می افتد و اوجع عث است عکس
کیا بی است باب بعین مع الجیم عوج بجای استاد
و داداشتن چیزی را بجای و باز کرد ایندن و سر
چار و ارا باز کرد ایندن عوج بفتح عین سرب شدن
و فایده گرفتن و فایده کردن و پاک داشتن و التماس
بجیزی کردن و در حدیث است افضل الحج العج عج
بازن جماع کردن عنج ببالا بردن عنج کشیدن و
رسمان در زیرد کو کردن و بدست دلو بستن عج لنک
شدن و نه در رفتن آفتاب عنج کردن بر کشیدن
غیر المصا در عجاج بتشدید جیم بانک کننده و روز بادکنز
عجاج بتخفیف جیم عبار دود عنج روده عنج احق
عظیم الجسد عج و عج و علوج شاخ تازه درخت و شاخ
پاره زر عسایج جمع عسج کیا بی است که آتش که
سازند عجاج بانک کننده عجاج بتشدید جیم راه مملو

مردم و غیر آن و مرد کاسه بر عجمی علوج جمع عجم بعین و لام
مفتوح در خهتا خرد خرما عجم بفتح عین و کسر لام سخت عجم
نام موضعی است در بادیه که در آن ریک بسیار است
و شتری که علی بن حوزد و آن کیا هیست عجم یترج
رو عجم و عجم مار و عجم کار و ریسما نی که درد لوگنند
و سخن بی اندیشه عجم جمع عجم استخوان پیل عجم کبر
جیم شون کلمه که برای راندن شتر ماده گویند عجم
عجم عجم اسنان کج نام شخصی است عجم جماعه
و باره از شب عجم شتر سطر عجم ربه شتر و نام موضعی
عجم کبر عین هم ربه شتر عجم لنک عجم نام شخصی است
عجم مکی نوع خاریست عجم عجم کبر عین و عجم بضم
عین شتر به وسط باب العین مع الدال عجم
بر بازو زدن و بازی کردن و درخت بریدن عجم
ستیزه کردن عجم ستیزه کردن و از راه بردیدن و
روان شدن عجم و عجم بازگشتن عجم ستردن عجم
بستن و کره بر زدن و پیمان کردن و بیع کردن و نکاح
کردن عجم بفتح قاف گرفته شدن زبان در وقت سخن
عجم کران کردن بوزن و سگستن بیماری با عجم یا بار
کسی را و قصد کردن و ستون نهادن عجم بفتح میم نسا

شدن خاک و گرفتار شدن اندرون کوهان فتر عید
 خشم گرفتن و ننگ و عار داشتن و فرموده بر نهان
 و دیدن و پیمان بستن و بامبانی کردن و وصیت کردن
 عداوت پیدا شدن در در نوبت خود مثل در دیگر نه و در
 تب رنج و غیر آن عکس فربه شدن عضد پچانیدن عضد
 عشت جمع کردن عرو و بر آمدن و بلند شدن و سخت شدن
 غیر المصادر عید بنده عیب و عیب و عیب و عیب و عیب و عیب
 و خشم گیرنده و عار دارنده عضد و عیب و عیب و عیب و عیب
 عمار و بنامی بلند و ستون و او جمع و مفرد آمده عمو
 مهر قوم و ستون عمود الکبد میان جگر و رک جگر عمد و عمد
 ستونها کقوله تعالی فی عمد ممد ۵ عید مهر قوم
 و دلی که سگته عشق شده باشد عید شمار و مانند
 عدا و خبشش و شمار و اواز و کجمان و دیوانگی عدد شمار
 عدد بسیاری و آبی که متصل از زمین بدر آید بجز آب
 چشم و جبهه علود بشد بدال مهر و چیز بزرگ عید
 و عید سخت و محکم عید بفتح دال نرد عید بفتح نون کنایه
 عید حیران و ستیزه کننده عقد کردن بند و کلایه
 عقد و جمع عقد کرهها و بندها عید نرد و سخت عید بکسرین
 و تشدید دال بوزن علود نام ماری است عید وزن

بازو

بلیطه عطار دستاره است عطر مردی که بعین
 راه راست رود و شتر ماده کج رفتار و شتر ماده
 که بطرفی جدا کند و رکبی که از کمیطش خون بد آید
 عند بضم عین و تخفیف نون جمع عنود و عنید است
 عانه از حق برگردنده و سینه کننده و شتر ماده که
 بر راه راست نرود عند تشدید و فتح نون جمع
 عید روز حشیش عضو ادکار بزرگ عاصد شتری که گرد
 خود را بسوی هبلوی شانه خود بچاند در وقت مردن
 عنفود و عنفاد و عنفاد خوشه انگور عافند جمع عنود
 بضم عین و فتح دال اول کزیر و چاره عهد هم عهد کسی عا
 بکسر عین باران اول و بارانهای بی دربی ^{سوکند} عا
 و چان و باران اولین و روزگار و صیعت دانان
 و دوران و تنک و عار و کوسند عهدی به و لم یک
 کذا یعنی دیدم او را نه چنین بود عود خوب خوشبوی
 معروف و مطلق هر خوب که باشد و ساز معروفی
 که می نوازند عود شتر بر و راه کهنه و مهتر دیرینه عامه
 ستون نهنده عید نام بیطاری است و نام آبی
 و تصغیر عید هم باشد عبا و عبا و عبا و عبا و عبا و عبا
 بجای تخفیف عود بکسر دال اسم فعل است بمعنی عید یعنی باز کرد

عواد تشدید و او بر لب نواز عاده عادت‌ها و نام مردی است
 و قوم هود پیغمبر علیه السلام عجر سبک عند سطر
 عجله و عجله و عجله و عجله شیر غلیظ عبتد چیزی همیا کرده
 و عاجز کرده و نمود نرغاله کیساله عمار ساز راه و مسترح بزرگ
 عمار بفتح عین قبایل چند از عرب که ترسایانند عدد
 سخت عمار کیا هیت عسجد زر عجد مویز کشمش
 باب العین مع الذا ل من المصاد و عود و عیاد
 بنیاه بردن و قولم اعوذ بالله منک ای لی اعوذ بالله
 منک عواد و عود ناخوش شمردن عوار و عوار امیدن عیر
 المصاد عیاد بنیاه عوز کیا هیت و کوست لطیف که در پهلوی
 استخوان باشد عاید زنی که هفت روز باشد که زانیده
 باشد و آهو و شتر و اسب که نوزانیده باشد عود حبس عید
 تشدید یا و کست و کوه جودی عید الله نام قبیل است باب
 العین مع الراء عبور بر چیزی که شستن عثور و عثور دیده و رشتن
 عثار و سر در آمدن عشر ده یک مال ستاندن و دهم شدن
 عسر سرکن در زمین زدن و کسی را انگیزن کردن و کسی را
 بکنه آلوده کردن عر جیندن نیزه عثر کشتن و عثر گوشتن
 است که گفتار برای الهی قدره می‌گشته اند در رجب
 عسر تعبیر خواب کردن و مردن و اشک ریختن و گریستن

کفار

آدمی و مطالوع کتاب کردن و بر چیزی بگذاشتن
عذر سبب گناه گفتن و پاداش داشتن و اسب یا
امصار کردن عصر فشردن عفر در خاک مالیدن عفر
کشتن و پی کردن و ریش کردن و دیر در بند داشتن
و بریدن سر درخت حتما تمام عفار اصلاح کردن درخت
خوما عکرو عکوردردی شدن شراب و تیز شدن آب
عسار باند کردن شتر مرغ عیار راست کردن پناه
و ترازو عمر و مهر زما کردن عسردنخوار شدن و بستن
چپ کار کردن عسربکون سین قرص باز گرفتن
در وقت تنگدستی قرص دار عسربنم عین دشوار شدن
عسار درویش شدن عسرو عسربستن عسربنم عین
باز آئیده شدن عسربکون و او گرفتن و بردن و یک
حشم شدن و کد داشتن حق و فاسد شدن عبر ناگاه
بدرجستن اسب و جولان کردن او بشاطور میدان
و غیب کردن و گرفتن و بردن و رفتن و حشم برهم
زدن و تکرار بستن عسرب و فربه شدن و بر شدن همیا
سکم عسرب دهن بستن و بردن آمدن و سخت شدن
و بستن کتاب کد داشتن اسب و دو تو کردن شتر کردن
خود را و دم خود بر کفل زدن اسب در حین دویدن

غیر المصادر و غیر سختی و گریه چشم که از آن سبب چشم آب
ریزد و غیر بضم عین بسیار را هم گویند و بر کنار و یا غریب
غیر بضم عین ریشها که بر لب شتر پیدا شود و آب ریزد و گریه
عرار بهار بری است و درختی است و آن سرد است
و نام موضعی هم باشد و عرار بفتح عین اول بزرگان و
مهران و اطراف کوهان عرار کبیر عین یکنوع بازی
عقرب مرد زشت و مرد زیرک عافور سختی عفر آهوان
سرخ کوتاه کردن عفر خاک عفار نام درختی است و مان تپی
عفر ششی که از آن تر کرده به پای خود دهند و کوشتی
که برنگ قاف کرده شده باشد عفر بضم عین مهر زن و نیل
سرا و میانه سرا و جمع شد نگاه جمعه آتش و آب و آب
خورد نگاه شتر در حوض و بیضة العقر خایه خروس هم
باشد عقر بفتح عین کنگ و بناء بلند و بنیان و فرجه که میان
دو چیز باشد و ابر بخاری که از چشم بیرون آید عفار ده و
ملکی و آب و متاع خانه و درخت خرما عفار بضم عین سرا
و حابه است سرخ عافرا کج و او را فرزند نشود عفر اصل
و حسب عشر سخت و عسر و عیسر دشواری عذر آرویی
دراهِ و بنا کوشش و اضار و نشانه که بر قفای کردن و
یا بنا کوشش باشد عذر جمع عافور بدی و سختی و نشانه

خط عواذ بر جمع عذر موبهائی پس قفا و موبهائی کلا لک
عقار دار و میست عقا قیر جمع عقر کر نده عذا فر شتر بزرگ
و شیر در نده عکر در دی چیزی و رهمهائی شتر بزرگ
و بمعنی این جمع عکرة است عکر بکسر عین اصل عکر
شیر غلیظ عمار ریجان عمار ساکنان خانه که از جنسان با
عمار آبدان و عمارت کننده عمر و عمر قبیل از
قبایل بنی سبا و گوشت میان دندان را هم گویند
عمور گوشتها میان دندان عمار عمارت کرده و جا
سخت بافته عوار خاشاکی که در چشم افتاده باشد و
بدل و عیب و درد چشم عواد و عواد بر مردم بدل
عیر خرو حشی و خرا هلی و پشت پا و مردم چشم و مهر
و میخ و هر چیزی که فی الجمله بلند باشد و کره باره که بلند برآمده
باشد و استخوانی که میان شان برآمده باشد و جوی
که در میان هودج وضع کنند تا زن دست زند و
خار و خاشاک که بر سر اسب افتاده باشد و نام
کوهی که در مکه است عوا ویر ملجنا عا یر تیر نا کمان
که اندازنده آن معلوم نباشد و درد چشم و خاشاکی
که در چشم افتاده باشد عیار مرد زیرک و عالم
کرد و شیر در نده و اسپ جولان کننده بنشاط

عشرانی که خوردنی برایشان بارکنند کاروان
و معنی دوم است قول حق تعالی و لا فصلت العیر
و قول حق تعالی ایها العیر انکم العار قون عار
سخن زشت و عیب و ننگ عیبر و اروپئی خوشبو
نام شخصی است و اصل هر چیزی و قصاب هر چیزی
عنور بسر درآمیده عا نور سختی و جایی که برای صید کردن
کنند عیبر عیار عشر نشانه عنقیفر سختی عیار درختی آبی که
قادر بر جماع نباشد عجر و عجر سطر عجر احوال بیرون و عیها
و حاشیها که در میان کتاب نویسند و رکهای بیرون
که پوسته بهم باشد عبقر سکون با و فتح قاف نضی
است عبقر بفتح عین و با و ضم قاف و تشدید تکرک
عسور شتر ماده سخت عیسور بفتح عین شتر ماده سطر
عنبر مگس کبود و نام مردی است عبور بجه سک که از
کرک حاصل شده باشد عبور شتر ماده حبت عهر
فریه و گیاهی است که انرا بفارسی بتان افروز
گویند عدر باران بسیار من الجمل عاذر نشانه جرات
عذور مرد بد خلق و خر سطر فراخ اندرون و حیوان
حبت عیار درختی است عشار شترانی که ده ماه
برآمده باشد از ابتدای التبتن ایشان و او جمع

عشر است چنانکه نفاس جمع نفث است عاشر زن
 بکننده عشاير بچکان کفاز که از کرک حاصل شده باشد
 و او جمع عشاره است عصار نیک فشرده و روغن
 کش عصير شيره عا بر کزنده عسک سپاه عا کر جمع عنام
 اصل عناصر جمع عصفور کخنک و خوب کجاده و خوبه
 که در شيش پالان شتر باشد و سفيد ي پشاني اسپ
 و استخوان شيشاني اسپ و رک دل و پاره از دماغ
 عصفور يکنوع زنگی است عصاير عصفور و عصفور هر دو با
 عَصْر و عَصْر زمانه و نماز ديگر حضور جمع عصر بياده و عصار با
 العين مع الزلا من المصادر عز غلبه کردن عزوز
 و عزوز تنگ شدن سوراخ پتان عز ارجمند و نايافت
 شدن و درویش شدن عجز و عجز بزرگ شدن سرو
 و بزرگ کردن شدن عکزی آرام شدن من غير
 المصادر عز باران بسيار عزير ارجمند و اندک نيت
 شده و نامقدور و بي همتا و سخت و غالب عز از جمع
 عز از بفتح عين زمين سخت عاجز ناتوان عجز زن
 پر و شراب و شمشير و کا و د نام زنگی است در موضع
 دهنار عجز بضم عين يکنوع باز يست و دنباله چيزي
 عا در عتاب کننده و ملائت کننده عسر زباده و ايو

ماده و عقاب ماده و نام اسپ است و نام قبیله
از طایفه هوازن و نام زنی است و یکتومع ماهی است
عنقر مرد بخوش غشوز جای سخت و درخت عس و جمع
عکاس بر عصا های سر آهن و او جمع عکاس است
عس در دناک و بی آرام عجز آنکه قادر بر جماع نباشد
باب العین مع السین من المصادره
کنهانی مال کردن و شب کردن عس حیران شدن
و لازم شدن عس دست و کردن شتر بهم بستن عس
شب گشتن برای احتیاط دزدان و نا بکاران عس
روی ترش کردن عس عطسه زدن و پیدا شدن
و سگافته شدن و از شش در آمدن عطاس بسیار
عطسه زننده عس و عس بسیار ماندن دختر
بجانه پدران خود که شوهر نگرفته باشد عس در بند کردن
و کهنه داشتن جامه و راندن شتر و پای بر سر دادن
کسی زدن عس خنک شدن بول و سر کین و جرک
بر چیزی عس آشامیدن عس کهنه شدن و خود را
نادان شدن عس رفتن و سخت کسب کار کردن
عس المصادره عس عس آنکه شب کرد و برای احتیاط
دزدان و بدکاران عس و عس اس کرک عس

انفار پشته تا نعل کاس شب تاریک و شتر بسیار حکمو
خر عرس و عصار سحرک عصار صفت عین جم عرس
نام کیا هیت عرس و عترت سحر ماده محکم عرس سحر
سخت و شتر ماده محکم عرس تشدید لام کرک و مرد قوی
و سخت و نام شخصی است عرس بز خورد و کودک محکم خلقت
عظیم عرس زن فریه و شتر تمام خلقت عطا میسر جمع
عظیم عرس درختی است عرس سحر سخت و قوی عرس
مرد قوی و سخت عرس شخص مسکبه خشمناک عرس سحر
سخت و محکم و هر چه سخت خلقت باشد عدالسن جمع عرس
جوینده سگار و ماده شتری که تنها چرا کند و ماده شتر جو
عکس شیر خور دینی که بر دجریس تبه ریزند و اشامند و یا
شیری که بر اش کنند و خورند و شاخ درخت رز که زیر
کل کنند و از موضع دیگر سر او بدارند عرس یکنوع کنده
است و گفته بزرگ که در جاردای افتد عیس بریان
پوست عرس سخی و جبک سخت و شب تاریک درو
تاو یک عرس تاریک و کاری که جهته است و استندند
عرس بفتح عین و سکون نون شتر ماده محکم و نام قبیل

عوسن بضم عین کینوع کو سفندست عیس کثران سید
و اوجع اعین است و عیس بفتح عین اب منی ز عیس
روز سخت و ترش روی عیس نام شخصی است و عباس
نیز نام شخصی است عباس و عبوس و عباس شیراهم
گویند همت تریش روی وی عیس بفتح با بول و سرکین که بریا
دم حیوان جو شیده باشد عجب بعضی از میان سب و
دسته کمان عیس کرک و نام مردی و نام وضعی
عاطس از پیش در آئینه و عطسه زننده عیس زری
که قادر بر جماع نباشد عیس دیواری که در میان دیوار
خانه ننهند و ستون خانه عیس کاسه و قدح بزرگ
عند شتر درنده عباس یک طایفه اند از قریش
بدخلق عکاس ریمانی که بان دست و پای شتر
بهم بر بندند تا نکریزد عانس دخترتری که در خانه پدر بسیار
مانده و شوهر ناکرده و جوانی که مدتی از که شسته باشد و
زن سیزده ساله عانس جمع عطاس عطسه و او مصدر
هم آمده است عطوس شتر ماده حبت و سگ عطیس
ساده هوار و در خشنده عیس ریزنده عیس با و ای شتر

عیش و عشرت در پیمانی که بآن دست و کردن شتر بهم بندند
 مع الشین مع من المصادر عیش و لاغ شدن و اندک
 شدن شش اندک کرد ایندن و لاغ کردن و حبش کوب
 کردن عیش حقه کردن برای رراگور و بنا کردن از جوب
 عیش زندگانی کردن عکش در هم پیچیده شدن موی عطش
 تشنه شدن عیش جنباییدن و برگرد ایندن غیر المصادر
 عیش در از عیش آشیانه مرغ که در میان شاخهای
 درخت باشد عیش آشیانه مرغ عشا شش آشیانه
 عیش تحت و سقف و کار و غزه و بمعنی چیز است آنچه
 گویند نل عیش یعنی نشست کار او و برفت غزه او و پشت
 پای را هم گویند عیش جمع عیش بضم عین و سکون
 را طرف کردن عراش تختها عیش اندک و مرد لاغر
 عطش و عطش جای اندک آب عطاش تشنگان
 عکاش نام آب بنی میر عکاش نام مردی است عیش
 طنبه و خزه گاه حفته رومانند بهودج چیزی است عودش
 و عودش خانه های مکه را هم گویند عطاش دردی است
 که آدی را پیدا شود هر چند آنچه ز دست کنی دفع نشود عیش

شتر ضعیف لاغر از سبب سیر و بارش بار ^{لصاد} الکلیس مع ^{عقوص} من ^{لصاد} بافتن موی ^{عقوص} بفتح قاف بخیل و بد خلق شدن
و پیچیده شدن شاخ بر بگرد آگوشش ^{عص} دایم شدن برق
آسمان ^{عص} بفتح را بوی زشت کردن خانه از منگی و خم
شدن و خرمی کردن ^{عصص} پنج دم و استخوان دم ^{عقص}
سکون فاماز و ^{عقص} مکبر فاجبه او را طعم باشد مثل طعم
عرقاص تازیانه ^{عفاص} پوستی که بر سر شیشه میبندند
^{عفاص} و ^{عقص} مویهای بافته و اینها جمع ^{عقصه} اند ^{عفاص}
مویها فراهم بوده و او جمع ^{عقبصه} است ^{عقص} یک ^{عقوص}
که در در راه نباشد ^{عکص} مرد بد خلق من ^{المجل} ^{عفاص} بفتح
اندک و پراکنده و موی اندک پراکنده ^{عقص} زن بی حیا
^{عکوص} درد شکم ^{عویص} سخن مشکل معنی ^{عکبر} عین پنج و
اصل مردم و درختان و نام شخصی و نام موضعی هم باشد ^{عص}
نیزه و جنبه و ابر بارعد و برق باب ^{الضاد} ^{العين} مع
^{عوض} دادن عرض پیش آمدن و استخار کردن و بکوتنه
و مال آن آمدن و بخشیدن چیزی برای حق گذاری و است
دیده شدن ^{عوض} بدندان گرفتن و خوردن شتر و خشت ^{عوض}

انواع اعضا که در بدن پیدا می شود را بدندان گرفتن عضی لازم شدن
 عضی زیر یک شدن عضی بفتح عین و بضم ضا و همیشه
 و هرگز عارض صفی روی و دندان و ابر کتوله تقالی هذا عا
 مطرنا و ما بین کوه و آنچه نو پیدا شده باشد در چیزی عا
 دندانهای و بیماری های و نو و پوستها و حاجتها و عوارض
 بضم عین نام کوهی است عرابض و عریض شتر سبزه
 و محکم و عرابض نام مرد سیت از صفا به رصی اسد عنهم
 کفک سبزی که بر سر آب می افتد و آنرا طحلب نگویند
 عض بدن و نفس و ناموس و حسب و موی و نام
 پیابانی است بیامه و هر پیابانی که در درخت باشد
 هم عرض گویند عرض و عرض میانه عراض نشانه است
 بین که در آن باشند عراض زندگانی و صبر کننده بر سختی
 عضوض و عضاض آنچه او را بگیرند و بخورند و عضوض گیرند
 را هم گویند و جاه زرفت و زمان سخت را هم گویند عض
 پنا، دو شکر بزرگ و ابر و دنده اخی کتوله تقالی عرضها
 السموات و الارض ای سعتها و ما بین کوه و بسیار خست
 اسباب خانه و کوه عریض بین و بزغاله و آهول بسیار کتوله

تعالی و دزد عا، عریض و عراض بین عرض کبیر عین هر دو یک
و مرد قوی در سفر و مرد پرخسلق و درخت خوزد خا و دار
شتری که درخت خوزد و شتر ماده بهتر است ناکرده یعنی سخن
و میان چهری و راه کوه و جز آخر مصراع اول است و بزغاله
و تر از دی سحر و شهر و مکه و مدینه و حوالی آن عرض ملی
که غیر زرد لفره باشد و آنچه عارض شود آدمی را از بیماری و
مثل آن عریض بضم عین و فتح را و سکون یا بدو نقطه تحتانی
نام وادی است نزدیک مدینه که انجا زراعت کنند
و مراعی بود و بنوعریض قومی اند که در وادی القری می با
باب العین مع الطاء من المصادر حیاط و عوط
آبستن نشدن عط بریدن و شکافتن چهری بدرازی عبط
کشتن جاردای علی و شکافتن و سختی و چاه کندن و خود را
در جنگ انداختن بی اکر اه عطف تیز دادن بنزد عطف
کو سفند و راندن شبان کو سفند را عبط دراز شدن
کردن و غیر آن من المصادر عطوط خر کره من الجمل عطا ط سر سینه
و مرد دراز عنطنطه دراز عبط جامه سگافه و خون تازه
و گوشت جاردای که بی علی کشته شده باشد عطا ط داغ

اینست که در پیش کردن باشد و طرف کردن و برپا
 که در کردن شتر باشد علف شتری که بر سر او رسی
 و امثال باشد غنط در از غنط به خلق و در از غنط
 بین خایه و حلقه دیر علف درختی است کوتاه که خار بیا
 و بوی ناخوش دارد علف بتشدید لایم سخت علف
 بتشدید را خشت و سنگ عمروط درد عماریط علف
 ناکس علف و علف طبر و ربه کوسفند علف و علف
 و علف شیر غنط علف فوط جانور کسیت که آنرا عطا هم
 گویند عمروط مردی که بوقت جماع کردن زن برید کند
 علف شتر ماده که استبتن نشود عوط و عیط و عوطیط جمع
 باب العین مع الفاء علف و علف مقیم شدن
 و روی بخیزی آوردن و علف بمعنی بازداشتن است
 آمده است عطف بر کرد ایندن و بر کردیدن و نذر
 کردن و میل کردن و دوتا کردن علف دوتا کردن
 و ختم کردن علف خوردن علف ناخوش
 داشتن چیزی را علف بگرداب کردیدن مرغ
 علف و علف برهیز کاری کردن علف و علف

علف
 علف

کرد ایندن از چیزی علف آواز کردن چنی
عایف ناخوش دارند و مردگان علف آشن
و علف آشن فروش علف نادان و مرد پر
علف بتشدید لام میوه درخت موزعوف همان
و ابرو شیر درنده و نام بتی است و نام مردیت
عارف بازی کنند علف آواز باد عزاف
بتشدید ز انقوطة ابر بار عد علف رعبت کرد ایند
از چیزی علف بلکه کشت که در کشت زار بر آمده باشد
کقولہ تعالیٰ علف ماکول و ساق کشت کقولہ
تعالیٰ و العلف و الریحان کذا فی الصحاح فی بحث
تحقیق لفظ الریحان علف باد سخت عصف شتر شا
رو علف لاغر ان کقولہ تعالیٰ یا کلین سبع علف
عجروف مورچه در از بای و بعضی گویند دیگر جانور است
عجروف و عجرف علف حوادث زمانه علف و علف
بلید بدکار علف بوی خوش و بوی هر چه علف دانا
با حوال مردم و نفیب مردم و او دوم انبش باشد
علف ابرش سب و بال خروس بالا و تنگی و عادت

عَدَت و عَدَوَت و عَدَاة و عَدَف و عَذَوَت چری
 عَدَوَت عَدَوَت شتری که آب را بوی کند و نیا شامد
 عَصَف قترج بزرگ عَصَف ستمکار عَصِف مزدور
 عَاصَف شتری که نزدیک بردن باشد عَصَاف
 و عَصَوَف میخی که در بالان شتری باشد عَصِیف
 جَمَع عَفَت و عَفِیف پرهیزکار عَفَاة بفتح عین پاک کردن
 عَفَقَت میوه درخت طلع عَدَف بعضی از شب عَدَف
 بفتح عین و دال خاشاکی که در چشم افتد عَارَف دانا
 و صُبُور عَرُوف صابر عَرِیف لغایت دانا عَرَاة
 طَبِیب عَرِیف بزاز منقوطه او از جن عَطَف جانب
 سر کردن چیزی و قول حق تقایی نانی عطفه یعنی برگردان
 جانب سر کردن خود این کنایت است از
 کبر عَطُوف مهربان عَطَاة داو شمشیر عَوَاظِف
 مهربانها باب العین مع القاف عَرَق کوشش از
 استخوان باز کردن خوردن عِلَق ملک از درخت خوردن جَا
 عَوَق بازداشتن عَق سگافتن و کوسفندگشتن ای
 صدقه در وقت فرزند شدن و برای سرفرزند تراشیدن
 در اول بار و تیر برف آسمان انداختن عَقُوق نافرا

کردن کسی را که حق او بر کردن وی باشد عناق
ازاد شدن عتق ازاد شدن و بشمار گرفتن
بخشش کردن و خوب شدن و بصلاح آوردن
و بصلاح آمدن مال و بدندان گرفتن عتق نشان
برکوستن و شتر و کسی را در عیب انداختن و
کردن و شاخ خراب کردن و پیدا شدن میوه کلاه عتق
بوی خوشن در گرفتن بجزئی عتق ملازم شدن
و بپیدن بجزئی و حریص شدن و دایم با سر تر بودن
شتر ماده عتق شیفته شدن از غایت دوستی
عتق استن شدن و در او بخت شدن و دوست داشتن
و در ایستادن در کاری عتق رفتن شتر بکراه ماه
مختلف و بسیار بر رفتن بر بر ماده و زدن با دبر خاک
و غایب شدن و تیز دادن و بسیار باب خوردن
و باز رفتن شتر عتاق بی بهره شدن عتاق دست در
کردن هم دیگر کردن عتق فراخ کام رفتن و دراز کردن
شدن عتق شکافین عتق بفتح زاء ملازم شدن غیر
المصادر عتق موی اول کجه که بان زائیده باشد
و بهره معروف و رودخانه در مدینه و جایی که آنرا سیل
شکافه باشد و نام موضع است شکافه نام

۲۱۳
نافرمانی مادر و پدر عتاق کسبر عین جبار و نای استبن
عتوق بار و اسب استبن عتق جمع عاتق
شتر و نده چراگاههای مختلف عبق بویا عقق
نام مرغیت عتق آب تلخ غلیظ و سکنافه در یک
عتق بضم عین نافرمانی مادر و پدر و جزای و نری
کسی که عاشق شده باشد کقول البنی علیه السلام دق
عتق یا عاتق عتق قعر آب و کنارهای دور سیاهان
و عتق منزلت در راه که معطمه عاتق نام قومی
است از فرزندان عمیق یکی از فرزندان نوح
علیه السلام بوده است و عاتقه هم بمعنی عاتق است
عتق خون فشرده و خون غلیظ عتق عول سیاهان و یک
حریص و عتق بسکون فاجیزی سطر نرم و سست
و شرح فراخ عتق پوست سفید که در و چیزی بوسند
و جو اسب عتق درخت خرمایی بامیوه عتق بکسرین
خوشه خرما عتوق جمع عاتق میانه درخت و کردن
عوم در از و زانغ سیاه بزرگ و کاه سیاه و کونه لا
عتق شراب و جریس خوب عتق جماعت بسیار
عتوق مرکب و شیر آشامیدنی و درختی که شتر شاخ و
بلک آن خورد و شته ماده که او را بر کج غری خورک سازند

خوگر سازند تا شیر باد دهد و او آن بچه را بوی کند و شیر
بوی ندهد و آنچه بادی در او یزد و بچه که از وضع و پیش
از خون نفاس وضع در حالت طهر از نفاس زامیه
شود علق درختی است خار دارد و گیاهی که بر درخت
او چینه میشود علق آنچه بر درخت خار دارد می شود
و آنرا بزبان حل الکلی میگویند و شیرینی که گیاه عقی
خورد علق خوبی عشق بغایت عاشق عمیق عیون
مهر و بزرگ قوم و کردن و علق بمعنی میل کنندگان هم
آمده است عناق بزغال ماده وزن دراز کردن و سختی
و یکنوع جانور است مانند پوز عناق بزغالها عوق
که از چنبر باز دارد مردم را عواق او از شکم چاروا
در حین رفتن عایق باز دارند عوایق جمع عیون
خانه کعبه باشد عظمها الله تعالی عیال در او یزد
و شتران و او جمع علیه عشق دراز عسکن شتر
مرغ بزرگ عاتق خیمک کمنه شراخ و شراب کمنه و
جوان و موضع رد او کمان کمنه و بچه مرغ که بر بر او
باشد عسرق بفتح را از بنیل وصف چیزی و یکنوبت
و خوی و عرق القریه سختی عرق اطلال بخشش که از حبه
محبت باشد عرق بکسر را شیرینی که در شک کنند و در پهلوی

شتر آویند و بوی عرق شتر بان رسد و آنرا فاسد گرداند عرق
 رک در شتر خست و زمینی که درو درخت کز روید و عرق ظالم
 است مین را دیکری احیا کرده باشند و او درخت
 بنشانند و یا زراعت و عمارت کنند آن تا متملک شود گویند
 صلی الله علیه وسلم من احي ارضا ميتة فهي له و یس
 بعرق الظالم حق عروق رکما و ریشها، درخت و گیاهی
 زردی است که بان چیزی را رنگ کنند و گویند
 که آن زرد جو به است عرق بیکون را شیر شتر که
 در پستان باشند و استخوانی که آتش را کشته باشند و استخوان
 کم گوشت عراق بضم عین جمع عروق زرد جو به غریقی بزا
 منقوطه زمین دست باب العین مع الکاف عک
 مالیدن و در جنگ انداختن عروک و عراق در حیض افتادن
 زن عراق یکدیگر را کوشمال دادن و کارزار کردن و جوشیدن
 عک خامیدن مصطکی و مثل آن عک بفتح لام چسبند
 و بجا کردن عک سخت کرم شدن عک سبک را کفشیدن
 سخن و زدن و بازداشتن عک ملازم شدن عک
 احمن شدن عک بتن در و در آمدن در تاریکی و غلبه
 شدن آب و دوشاب و شیر مثل آن عک نهاردن
 و حسمیدن و خشیدن و در بدی انداختن و سپری شدن

برک جبار و ادست مالیدن که فریبی و لاغری دانسته شود
غیر المصدا در عکس بنایت کرم و سخت و نام قبیله است عکس
و عکسک تا نیکس کرما عکس رکی است در رحم کو سفره
عواکس جمع عکسک بفتح کاف و تشدید و او کو ماه فریه
و زمین سخت و درست عکسک خرچیده و بچاک که بچان
از هم جدا نشود عکسک مکبر عین ثلث آخر شب و بعضی از شب
و در عروک شیرینی که در و بیک با بند که قره است یا نه عکس
بنون سنج و رنگ بسیار عکسک شیر ترش عکسک نام
قتیله است عازک مالنده وزن حایض عکسک ملا حان
و ماهی کیران و او جمع عکسک است بمعنی او از هم آمده است
عکس مکبر را او از سخت کو شمال دهنده عکسک کوک صبر کننده
و شتر بزرگ سطر عکسک نیک مالنده و بیک اندازنده با
العین مع اللام عقل کشیدن بد رشتی و عنف عدل
داد کردن و برابر کردن چیزی بچیزی و برابر شدن و فدا
دادن گفته تقابلی و آن تعدل کل عدل آن بعد
کل فدا عدل مانند کردن چیزی بچیزی گفته تقابلی هم
الذین کفروا برهم بعد لون عدول بر
کشتن و برگردانیدن عدل بذل منقوطه ملامت کردن عدل
زن را از شوهر بازداشتن و بدستن مرد با زن خود تا

۳۱۵
بتکف آید و مهر را به بخشد و جدا شود عضل نفخ ضاد بسیار
عضلا شدن عضو عول کسی را عیال خود ساختن عیال
نسیار شدن و نفقه دادن عیال را و سخت شدن و عول
کردن یعنی بخش و شمت زیاده کردن و غلبه کردن و سل
کردن کقولہ تعالی ذلک ادنی ان لا تقولوا ای لا تمیلوا
و جو کردن و با و از بلند کرستن عول به پیانی زدن و دم
باره شراب دادن عول دوم باره شراب خوردن
عیل خزان رفتن با آدی براه و عاجز کردن ایندن
نایافت کم شده عیول و حکل بر سر هم جیدن رختها و در بند
کردن کسی را و انداختن و کوشش کردن در کار و مرد
و راندن و کمان بردن و بند بر پایی شتر نهادن عول
کج شدن دندان و غیر آن و سحبه شدن دم چنانکه چیزی
از آن طرف که موی ندارد پیدا شود عطل خالی کردن
و خالی شدن از چیزی و بکار شدن و خالی شدن از زیو
و قلاده عضال تضمین شعر شعر دیگر کردن و در بی افتادن
سک نر ماده را در وقت ایغری و همچنین ملخ نر و ملخ
ماده را و پوستن سک نر بر سک ماده در چین جاع
عول جدا کردن و از کار و ادانستن و جدا شدن
و از زن جدا شدن مرد عول اکبسن در طعام کردن

و انکین گرفتن غسل بفتح سین بشتاب رفتن و دیدن
عقل و ایستادن بزکوهی در کوهی بلند عقل خردند
کشتن و دریافتن و زانوئی شتر بستن و دیت دان
و ترک قصاص کردن برای دیت و عرامت حمیه
کسی کشیدن و قبض یافتن شکم و قبض آوردن و
شکم را و غلبه کردن بر کسی بعقل و راست استناد
سایه در نصف بنار و موی را شانه کردن عجل شتاب
کردن عمل کار کردن غسل سطر شدن عبل سکون عین
فروریزانیدن ملک از درخت و ریسمان تا فتن ^{بظاہر} غیرا
غسل انکین غسل مکبر سین سخت زنده عاقل کرک
و کندوی مکس انکین و انکه از کندوی مکس انکین کرک
و عواسل کرکان عیال قضیب و جارب عطارد که باطن عطارد
را فراهم آورد عاقل تیر جنبده عقل کوشش پاره که بر در
منج آمده مانند خایه با سندان عقل سکون به خایه
قوج و میانه هر دو را ان کوسفند و خایه گاه کوسفند
که انجا را دست نهند تا فریبی و لاغری کوسفند را
شناسند عقل خرد و بناگاه و دیت و جامه سبزه
که زنان بر هودج پوشند عاقل خالی و بکار و زن بی
عاقل داروی قبض عاقل حویج در و دخانه کج عاقل

کبیر عین صدقه یکسال و بند که بردست و پای چاروا
 بهنند عقل جمیع عاقل خردمند و بزرگو بی و نام
 کو هیت و ریمان که عقال چاروا کنند عقال
 کبیر عین مثله عققل ریک شسته بزرگ و روده سومار
 عقال جمع عمل کار عامل کارکن عامل جمع عوامل کاوی
 که کار کند و شتران کار عیال باد سخت و شتر ماده حبست عطل
 سطر و دراز عنصل نام موضعی است و بیار بری عنصل
 جمع و طریق العنصل راهیت از یامه مبره عفشیل جا
 بزرگ و زن بر نرم گوشت و مرد سگمزد بون عسقل
 کیا بی است که آنرا کمان هم گویند و بیار سی سمار فوع گویند
 عساقیل جمع و عساقیل مراب بیابان را هم گویند عامل
 زن بی شوهر و بادشاهی که بالاترازو بادشاهی غیر
 از خدا تعالی نباشد عایل آنکه کم شده را بنیاد و درویش
 عیال مسند عیال تشدید یا سب خرامان رفتار
 عبال خوردار عبال جمیع عدیل و عدمول دیرینه
 عدایل جمع عسقول و عسقال خوشه و حنا عبال بادشا
 هین عسقل تشدید لام و عشقل مرد کند زبان عنادل بلبلان
 و از جمیع عنذلیب است عجل و عجل کو ساله و عجل
 نام مت سله هم باشد عجل و عجل و عجل شتابنده عجل شری

گویند که بچه خود را کم کرده باشد و حیران شده عجل کرد
و دولاها و او جمع عجله است عجل مکسر عین خیکه
عاجل شتابنده و دیبا عجل سطر عجل بفتح بالک دشت
ارطی و یک درخت کز و هر یکی که غیر این باشد عیال
مکسر عین زنان تمام خلقت و او جمع عیله است و معنی
سفید هم آمده است و بدین معنی جمع عیلاست عیال
بفتح عین کل کو بهی عجل مکسر عین و تشدید لام شتاب
کننده در بدی عیال مزدور عدل مانند و یکتا بازار خروار
عدیل راستی کننده و دار و دهنده و برابر چیزی در قدر
عادل داد کننده و دار و دهنده و برابری دهنده
عدل فدی و مرد صالح و نیک و برابر و راستی و حق و
همسر و نام شخصی عادل بذال منقوطه رکی که از خون
بیرون آید و ملاست کننده علعل و علعل سر استخوان
که مشرف بر شکم است و ایر مرد و مرغی که از اقبه
گویند عجل بزرگ شکم عیال سطر و بضم عین تشدید
لام مرد سگم بخوی کفوله تقای عتل بعد ذلک زخم
و نیزه سطر را هم گویند عتل بفتح عین و تخفیف لام کما
سخت عندل دراز و بزرگ سر عدل گوشت یاق
که صید از صید کرده باشد از ترس و دودام عرقل سختی عرقل

جمع عریل جمع عریل کسیرین و فتح یا بمعنی عریل است غزول
 سبک عریل شتر ماده چیست رفقا رفعا و ال بضم عین
 نام قبیله است عضل سخته و موشش شتی عضال سخت
 عضل بفتح عین عضلات و اوجع عضله است و نام قبیله
 عطل بن و خوشه خرما عطل بضم عین و سکون لام کمان
 بی زه و زن بی زیور و مرد بی مال و بی ادب عشیل
 مرغ دراز دم و کاهل دامن فرو هشته کنار غایت
 کاهلی دامن خود با لالکسیر دو در جای مردار و شیر
 درنده و اسپ و سگ عطل و عطلول زن دراز و زنی
 تمام رسیده غز هیل کبوتر نر غز هول شتر را کرده بی
 شبان غز اهل جمع غزل مردم بی سلاح و این
 دو جمع اغزل اند عضل روده درختانی است مخصوص
 و بدین معنی جمع عضله است عطل زن دراز کردن
 و اسپ دراز کردن و چیز دراز عطلول تپ خاله
 عقایل حبس عوقل ریک بسته وزن حمقا عواقل
 کارهای پوشیده عواقل کنه لاغر که در اسپ و چاروا
 می افتد و مرد پیر خرد جسته عیال اسپ خرا منده در
 رفتار باب العین مع المیم عجم اگر مودن
 و دندان بر جوب نهادن که دانسته شود که سختیانه

عسر آم بدخوی شدن و شوخی کردن و بسیار شدن شکر
عوم شنا کردن و رفتن شتر و کشتی عوم همه را فرار سید
عتم سگسته راج باز بستن و کج باز رستن سگسته عدام بدندان
کرفتن و ملامت کردن و دفع کردن و بخور خوردن عصم بصاد
مهمه کسب کردن عزم و عزم دل بر کاری نهادن و آهنگ کردن
وسو کند خوردن علم بفتح عین و سکون لام شناختن لب
علم دانستن و شناختن عثم کا هل شدن عدم درویش
شدن و نیست شدن و نایافت شدن عدم بضم عین درویش
و محتاج شدن عسم طمع کردن و بدرستی در حرب و غیره
رفتن و بفتح سین کج شدن کف دست و پای عکم کج
از زیارت باز گردانیدن و سخت بستن و انتظار کشیدن
عزم رسیدن بخرنی و کوشش از استخوان جدا کردن
غیر المصادر علكوم شتر سخت ملاکم جمع علیکم اسم فعل
یعنی ملازم شوید کتوله تعالی انفسکم علیکم اسم بسیار
و خوک نر و سطر و شتر قوی سخت و ورق نر و تاریکی شب
علا جیم جمع عجارم سخت و ابر عجم چیز کوتاه سخت عثم
تمام عمیم تمام و دراز عثم جمع عمیم کیاهی بهی خشک رام
کونید عام همه را فرار سیده و مردم عامی عام بحقیقت عیم
سال عوام متشبهیدیم مردمان عامی عثم برادر پدر و جماعت

آدمیان عمام جماعات متفرقه عمام دستارها و اوج جمع عمام
 است عمام سخت و شتر ماده حبس عمام جمع و عمام نام صغی
 هم باشد عمام کامل عوم جانوری اند مخصوص که در آب می باشند
 و اوج جمع عومه است عوام تشدید و اونیگورفتار و نام شخص عیلام
 کفتار نر عیلم دریا و چاه بر آب و شخص فربه نازک تن عزم سخت
 فراهم عوزم بزا، منقوطه شتر ماده پروزن پر عرایم آیتها سی که
 بیمار خوانند تا به برکت آن شفایابد کتور تعالی ان ذلک من عزم
 الامور و قول حق تعالی اولوا العزم من الرسل اولوا الجرم و الصبر
 و مراد برسل اولوا العزم نوح است و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
 مصطفی صلی الله علیه و سلم لقم دانا و شناسان عظم میل کیا
 که با آن رنگ کنند رنگ ریزان و شب تاریک علیهم و علام و عالم
 دانا علام بضم عین و تشدید لام ضاعقم خایه سنج عقم زمان نا
 عقام بدخلق و انکه او را فرزند نشود و جبک سخت و در سخت
 بی عقیم نازا میزد و بی فرزند و بی انبار کقول العرب الملک عقیم
 و بی چیز و بی فایده و بدین معنی است گفتن ایشان که عقل عقیم و بوم
 عقیم و رجب عقیم هم فعل امر است یعنی خوشحال باش و خوش عیش
 باش و او در اصل انعم بوده است که همزه و نون را حذف
 کرده اند چنانکه کل در اصل اکل بوده است و از اینجا گویند عمو
 طلا یا یعنی خوشحال باشد تباریکی شب یعنی سبستان بخیر باد

عینام احمق سطر اندام عثم زیتون بری و درخت زیتون
عردام شاخ جوب باخوشت عثم نان خشک عثموم کبیه خشک
کماله بار و متاعی که در و عالی باشد و دعای که زمان در متاع خود
و در ذخیره نهند عثم درخت خنظل و درخت تلخ و چیز تلخ
عثم نایافت و نیست و دروشن عثم نوعی است
از خرما عثم درختی است عظم بندها و رستهها هم
باز دارند و نگهدارنده عوام نام شهرها و ولایتها است
که یکی از ان الطالکیه است عثموم و عثم لقبه جبری و نشان
عایم نام بتی است عثم کوه و رایت پادشاه و چاک
که در لب بالاین بی باشند و نشانه و علم التوب میسی که بر
جامه انداخته باشند عثم کند زبان و او جمع اعجم است
و بمعنی عثم آمده است یعنی غیر عرب عثم بفتح عین و کسر
اسطوخودوس که اهل ساسک و قیرمندان کرده بودند و مرز
و بند ابگیر کفره تعالی فارسلنا علیهم سیل الوم عارم شوخ
و بدخوی عرام بسیاری و استخوانهای بی گوشت و
درختهای بی بوست عرم سکر بسیار عدم بفتح عین و دال
بیشی و دروشی عدم بضم عین و سکون دال دروشی
عثم شتر قوی و شیر درنده عثموم بیل ماده و گفتار و شتر
بزرگ عینام درختی است عرام ستر تر سطر عظم

منقوطه قبضه کمانی و جویی که مانند جوبه بان خرمن بر باد افشانند
 و کا و جوب کا و کاری که در سه آن آهویی باشد و محم
 شتر عصام بنده خشک و نام در بان نغان ابن مسنذر
 عظم استخوان عظم بزرگی عظم بزرگ و بزرگتر عظیم و عظام
 بزرگ عظام بزرگها و استخوانها عظم الرجل جویی که
 بالان شتر می باشد **باب العین مع النون** عدوا
 ستم کردن و از حد در گذشتن و دیدن و باز کردن
 من المستور عن دور کردن عتبان بیک پایی برتن
 مرد و رفتن شتر بپای قرآن چندین نیزه عجان لنگ شدن
 عن موافق و سودمند آمدن علف و خوردنی مراد
 و چار و اعران جوب در پی شتر کردن **عن** بفتح
 راعلت شقاق پیدا کردن جاروا اعران دور
 شدن سراغون بهم سر شدن عیالان نایافتن کم شده
 علن و علون آشکارا شدن علان با هدیکه خبری
 کردن عن و عنون پیش آمدن و پدید آمدن علان
 با کسی برابر می کردن عیتان با لفتح باروان شدن خون و
 آن مثل آن عجن سر شدن و دست بر زمین زدن شتر در
 رفتار عجن بفتح جیم سر به شدن عدن مقیم شدن
 در جای کفوله تقالی جبات عدن ای اقامه عطن بوسه

را و با غت کردن و پوست را در زیر چیزی کردن تا نرم
شود عطن بفتح طاکندیده شدن پوست و افتاده شدن
آن در دبا غت عطن فرو خفتن شتر بر کنار آب تا آب
خورد عین چشم کردن چیزی را تا حال وی معلوم شود
و چشم رسانیدن و میل کردن در تر از و عین بفتح یا
فراخ چشم شدن عطن پوشیده شدن عین بجای
مقیم شدن عین رفتن پای بریده براه عین برای دیگر
خود چیزی گفتن عین خشک شدن شاخ درخت خرما و
نابت شدن و حاضر شدن بجای مقیم شدن و زود حاض
کسی بر آوردن غیر المصادره عین حاضر و مقیم و شاخ
و درخت خرما که متصل به و درخت خرما باشد و رگی که
رحم شتر ماده می باشد و مال کنه و عضو آدی و مرد فقیر عوا
جمع عین حظیر نای شتران عین جبار و ای پیش رو
عنان بفتح عین ابر عنان دوال لجام که سوار بر دست
گیرد عن از و جانب و اسم حرف هر دو آمده است
عنان برهنه عین شیم عین ان شام و خفتن عطن
شته علجان کیا هی است علجان شتابنده و نام شخصی
عللان اسم فعلی است بمعنی عجل بشتاب عدا بن جانور
است عدا بن عدا بن یا رنای پوست که در شیب

دلوهای کنند و او جمع عدیده است ^{۲۰} علما مرد کرسنه
و شتر مرغ عرصان و عرضیان بزغالهای بزرگ یکساله
این جمع عریض اند و آن جمع اعمور است یعنی کور
یک چشم عقبان جمع عقابست عصران شب و روز
عمون و عین کوردلان یعنی جاهلان ^{۲۱} علن شکنها
که از فریبی شده باشند و او جمع علنه است علنان
بیار علین ملندان و بلندقدان ^{۲۲} عیون و عیون
و عیونان کیا هست خشبو عین پوشیده عین کیا هست
که بآن پوست را دباغت کنند عیون درشت سحوت عین
بفتح عین و کسر سین شتری که باندک علف قناعت
کند عین بفتح عین و سین نشانه و جایی عین بضم
عین و سین پیه و پرنه عیان دراز بزرگ تن علون
کتاب چیز که فرشتگان درو اعمال نیکوکاران نویسند
و درجات پادشاهان بهشت عین بفتح جماعت و چشم
و چشمه و زرد و نفس و آسگار و ابری که از طرف قبله آید
باران میوسنه و برگزیده از چیزی و چشم به کوساله
کوهی و چشمه ترازو و قرص افتاب و مال نقد و جامه
طرف زانو عیون جمع عیون البعث نوعی از انکورا
در شام عین کسری و سنه از چشمان دکاندوشی

و کا و اهل عین میشدند بزرگ و سطر عین مردی
که از دست شیر باشد عثمان جوته حساب از آن
و نام شخصیت عیسان آنکه شب راه نزد و بر
سر راه سپید غزن و عین کرد و هاکتوله تقالی عن
الیمین و عن الشمال غزین و اینها جمع غزه اند عثمان و
عش دود عواش جمع و عثمان غبار راه را هم کوسید
غزلان مردم بی سلاح و او جمع اغزل است عزا بن شتر
بزرگ عدوان بفتح عین و دال دوزده عدوان بسکون
دال متبیده است عیدان جوها و او جمع عود است
عبدان بفتح عین درختان دراز خرما و او جمع عبدانه است
عجین بفتح عین و جیم و رمی که در میان سرج و دبر شتر ماده
سید شده باشد عجان میان خایه و حلقه و دبر عرجون
بج خوشه خرما عجان مردم بیک عجن شتر ماده فریه و
زن شوخی باک عوان آنکه میانه باشد بال و جنک دیگر
باره یعنی جنکی که شش از آن جنک دیگر واقع شده باشد
کما یقال حرب عوان عشون مویهای دراز که از سب
حلب شتر باشد و اول باران عثمان جمع عجا بن شتر
و طعام بزرگ آنکه پیغام برد میان زن و شوهر و کمر آن
عز و مناد و اینها در موضع اند در کعبه معظمه و لشکر عصفین

و عضون عضوها و جرد و وضعها و دروغها و بهت‌ها و اینها جمع
 عتره است و جمع محضه بها هم باشند عجان بتشدید جیم
 احمق عجن بفتح عین و کسر جیم شتر فربه عاجن شتری که هر
 دو دست بزمین زند تا بر خیزد از جهت پیری عبد آن
 کنار دریا عین مشبه و نام متبذله است عراق
 مکبر عین جونی که در پنی شتر کنند و در وی سرا عراق
 شقاق که دریای چار و اسپد اشود عین اول هری
 و طرف پنی که بار و بویسته است عراقین مینا و
 مهتران عالمین اصناف خلایق عالم عالمین مکبر لام
 و انایان عاکفین دایم بر کاری ایستندگان و داد آرد
 و روا کنندگان بجزی و جایی مقیم شوندگان عابرو
 پرستندگان عبدان جمع عبد است عبادان نام جزیره
 است در کنار دریای فارس که دو جانب
 آنرا آب گرفته اما آن آب روان نیست و آن
 جزیره معبد عباد و صالحان بوده و مشاهد اولیا و
 زما و است که آنرا زیارت کنند عفتیان زرع
 نام شهر است عفتان نام موضع است نزدیک
 حدیبیه از نواحی مکه عفتیان بفتح نون اول آهویی
 بر نشاط کنند عادن شتری که بیکجا چراکان باشند

و از آن دور نشود عیان گفتار نزد نام شخصی است
عنوان اول چیزی عنوان و عنوان و عیان و عنوان
دیاچه کتاب عبران کونیده عصیان کنانه عمان بفتح
عین و تشدید میم نام شهر سیت در بلقاء شام عمان
بضم عین و تشدید میم نام دریای سیت نزدیک مکه
عسوطان مردم پهلو ده کوی و یکنوع گیاهی عسوطان رها خرد
و جمع عانه است عسوطان جاردای سببش و رفتار عسوطان
نصره و کوفه عسوطان آنکه وقت شام چیزی خورد عسوطان
بکسر عین و طاء اول جوابی عودان آهوان و بزبان
و شتران که نو بچه زائیده باشند عطن کردا کرد حو
و آب خورد نگاه شتر و ذراع دست کما يقال فلان
واسع العطن ای واسع الذراع و الله اعلم باب
العين مع الواو من المضاد عتوا از حد در گذشتن
و بغایت ببری رسیدن عتو و عتو فساد کردن از
اینجا است قول حق تعالی افشوا الله عددا بغير علم
ای تجاوز عن الحد و از حد در گذشتن و ستم
کردن عتو نزدیک کسی آمدن عتو بزبان موقوف
بکسی نسبت کردن کسی را عتو و عتو به نزد کسی رفتن
باب میه نیکویی و نزدالتش رفتن و قصد کردن و برآه

بر زن و اعراض کردن و در شام چیزی خوردن و در شام
 طعام دادن عفو شیر دادن مادر کج را عفو عصا
 زدن و جراحت را بچیزی بستن عفو از جرم کسی در گذشتن
 و نزد کسی رفتن تا نیکو سی کند و چیزی شایسته در خواستن
 از کسی و پاک و صاف شدن اسب و نزد کسی رفتن تا پیدا
 کردن نشانه و بسیار کردن ایندن و خوبترین شور با برای
 کسی از دیک برداشتن و شور با در دیک گذاشتن
 برای کسی و بسیار شدن عفو بازداشتن عفو دم چاروا
 بستن و فریه و سطر شدن و موی سر در هم بافتن و در هم
 بستن و مهربانی کردن عفو بلند شدن و تکر کردن و
 بزرگوار شدن و بر بالایی چیزی بر رفتن عفو بدست
 فرا گرفتن چیزی را و غالب شدن عفو قتی نمودن و آیر
 کشتن کقولہ تعالی و عننت الوجوه للحی القیوم و معنی
 ظاهر کردن و بیرون آوردن و روان شدن خون دل
 آن هم آمده است عفو سخت شدن و سطر شدن
 و درشت و خشک بغایه بهر شدن عفو مال زایدین
 غیر المصادر عفو مال زاید و لفظ ضروریہ و ذکره نزد اسب
 و توانایی و زمینی که در و نشان عمارت نباشد عفو
 ذکره نزد عبو هابن و طرف و کرده از قبایل مختلفه

عمو یعنی خوشحال باشد و او در اصل افعموا بوده است
و نون را حذف کردند همچو کلو که در اصل کلو بوده است
باب العين مع الهماء من المصادر عمه و عليه
حیران شدن عضه بسکون ضاد جاد و بی کردن و دروغ
کفتن و بهتان نهادن من غیر المصادر در جامه و عمه حیران
عمه جمع عیده و عباده بد خلق و عبده بد خلقی و کتبه را هم
گویند عضه بفتح ضاد درخت بزرگ خار دارد عضه جمع او
عضاده است و بمعنی مفرد هم هر دو آمده است و عضه
سحر و بهتان و دروغ را هم گویند عتوه ناقص عقل عاله شتر
مرغ و حیران **باب العين مع الیاء من المصادر**
عسی سخت سر شدن و درشت و سطر شدن و خشک شدن
و سخت شدن عفی رسیدن بجه که طعام نخورده باشد
عزی کسی را کبسی و خواندن عی و عی بیچانیدن و سخن
و سخن در ماندن و بکار بی در ماندن و دستخوار شدن
عنطی سخت آمدن و عمکین کردن عربی بر نه شدن
عنی از حد در گذشتن و بغایت پیری رسیدن
عصی نافرمانی کردن عی انداختن موج آب کفک
و خاشاک را من غیر المصادر در عصی و عصی عصا نامی
بفتح عین نافرمانی و کینه کار عو اصنی جمع عاصی کینه کار عی و عی

سخن در ماند و آنکه بکاری در مانده و عی بمعنی خوش و از آن
 آمده است کتوله صلی الله علیه وسلم الساعی عورت
 فاستروهن بالسکوت و عورتین باللبوت عنی بفتح
 عین بغایت پری رسیده و از حد در گذشته عسی سخت
 و بغایت پر عبقری مستوب شهر عبقر و مهتر قوم و مرد
 قوی و سباط کرانمایه منتسب منسوب شهر عبقر کتوله تعالی
 و صلی الله علیه وسلم عبقری حسان و او مفرد و جمع آمده
 عصبلی سخت عالی از حد در گذرنده و مسکبر عتی جمع عتی
 آخر روز و از نماز پیشین تا شام و از شام تا صبح هم
 عتی گویند یعنی از نماز پیشین تا صبح آینده این مقدار
 زمان اطلاق عتی بکنند عاسی سخت و جوب خرما
 عچی بجه که مادرش مرده باشد و او را شیر دیگری پرور
 عذبی و عشری کسی که از آب باران آب خورد
 و عذبی نام موضعی هم باشد عواری عوایق و موانع
 عوآشی حیوانانی که شب چرا کنند عای تشدید یا گیاه
 خشک که سال برو گذشته باشد عانی اسیر و خون
 روان علی و عالی بلند و عالی بمعنی علی که حرف هم
 است هم آمده است کتوله تعالی عایهم ثبات
 سدس ای علیهم عوشانی شیرینی که در دهن و دروغن کرد

باشند علای غرقها یعنی بالاخانه و او جمع علیه است بتشدید لام
و یا عصا صی شتر فربه عقی سرکین بجه شیر خواره که هنوز بطعام ^{دون} خورد
در نیامده باشد عادی از حد در که شسته و دشمن ^{عری} برهنه
عمی بتشدید یا کودک و او تصغیر اعمی است و آنچه عرب
کودک اینده حکمه عمی یعنی وقت زوال آفتاب ^{عفی} از لانا
در گذرنده و شخصی در از موی و در از ریش و در خواه کنند
احسان از کسی و آنکه درین دیک طعام برای کسی که از دیا
از سر دیک شور با، خوشترین برای کسی بردارد و طعامی که
درین دیک که داشته شده باشد و نیست شده و ویران
شده عفی بفتح عین و تشدید یا شیر غلیظ عجمی مسکبه عزای
مردان عینی مردانی که از بازی و طرب خوش بر نیاید
و از آن دوری کنند و او جمع عزماست عضمی شیری
که درخت عضاة خورد عذبی بذال منقوط نیک خلق عکی
ملاح و ماهی گیر عری باده و دوتی و برهنه عری بضم عین
اسپ برهنه بی زین و پالان باب الغین مع الالف
عوا فاسد شدن درون بره از پر خوردن شیر عز آمدن
بره از کم خوردن شیر غذا که آن شدن نرخ عز آمدن
داشتن و بپوشتن و او از باب مفاعله است غرا
عسر و سستی داشتن و بپوشتن و حریص شدن و خوب

شدن غنی بی نیاز شدن و تو نکر شدن و مقیم شدن و بزرگ
 و زندگانی و بدین معنی اخیر است قول حق تعالی کان لم یکن
 بالاسیر ای کان لم یکنش و لم تک غذا طعام غذا ایزور
 غیر المصادر غنی و عراقی کر سخنان غذا درختی است
 غنبا زمینی که در درخت غذا باشد غذا دانه غیر که مکنم و
 برنج و غیر آن آمیخته باشند و آن در حین پاک کردن پرو
 کنند و مانند غبار آفتی است که در خرما پیدا میشود و مانع
 بختن آن میگردد غنما پیش غذا باشد بدیم و الف موه
 سختی و غنی بالف مقصورا بر ناک غنا بفتح غین فایده و
 کفایت غنا بکسر غین و غنا به الف بی نیازی غنا بفتح
 غین و تشدید نون خوب و دگیر غنی پوست باریک تخم
 مرغ که در اندرون پوست سطر آن می باشد غنتر مردم
 زبون و فرومایه غما آنجه بر بالای سقف باشد از کل و لای
 و خاشاک غینا درخت سبز ملک بر شاخ و غشا پرده و
 پوشش غبرا سجد و شراب کا و رس غبرا زمین
 و مکنوع کیا هی است و موضع قدم که ناپدید شده باشد
 یا کلاه خشک شکسته و خاشاک که رو آورد غلوا
 اول جوانی و شباب جوانی و سرکشی و از حد در گذشتن
 و معنی اخرا اسم مصدر است غلبا غرة و بزرگ

وزمین و پشته بزرگ و لوسمان درخت و پرکیاه سبز
غیا غافل غرابا غریبان و دوران غما قرص داران و قرص حلال
غرا و غرا ریش و غطشان زن که میناسی او فتور یافته باشد و چشمش
آب زنند غذا خوردنی جاشت غذا کسبر عین و ذال منقوطه
خوردنی و آشنامیدنی و بر مایه کوسفند و بمعنی ایضاً جمع غذایی باشد
غذا مازنی که بامداد جزیری خورد غوغا ملج و جانوری که مانند پشه
و مردم فرومایه غیبه از زن نازک اندام عفت اکل سبزی است
و خنیده و خوشحال و یک زندگانی باب العین مع الیا
غروب فرو شدن ستاره و در شدن غضب بستم گرفتن
غلب و غلب غلبه کردن بر کسی غلاب بر کسی غلبگی جستن
و خشم گرفتن عجبگاه گاه آمدن و یک روز در میان آمدن
و یکروز در میان بت آمدن و یکروز در میان بت آمدن خورد
آمدن و یکروز در میان آمدن و یکروز در میان کاری کردن
و باخر رسیدن کار و شب استادن و شب گذشتن
و کندیده شدن غیوب یکروز بت آمدن و یکروز
بت نامدن غیب و غیاب و غیوب ناپیداشدن
غیب غافل شدن غضب خشم گرفتن من غیر المضاد غیب
پنهانی و پنهان غیوب بضم عین و غیوب بکسر عین محج
غایب نهان شده غیب و غیاب و غیب جمع غایب

آخر کار و پتی که یکروز یکروز یکروز یکروز غیب شب
 زخندان و آنچه در زیر حلق خروس او نکان است
 غیب شب زخندان و آنچه در زیر خلق خروس او نکان
 است و کوهکی است در منا که آنجا حاجیان اشتر
 کشند غیب بضم غین جانوری است که بسیار سی
 جلفوزه گویند غاب پیشها و او جمع غابه است غاب
 بتشدید گوشت شب که شسته و گوشت کمزیده
 خد و کنار و تیزی زبان و فرو رفتن گاه آفتاب
 و طرفی که بان اسب از چاه پریگیرند و رکی که مجرای
 اسب است و تیزی رفتار اسب و اسب نیز رفتا
 غب نقره و طاس نقره و مکنون زحمتی است در
 حشمت و حمرا و علتی است که در کوسفند پیدا میشود
 و اسب که از دلو فرو جکد و بجاه رود و در حنت میرد
 و در حنت سفید و از غروب اشکهای که از چشم

۲
منه و آید و تیزی دندان و رکهای که از آن
اسک برون می آید غریب بضم غین و را
پیکانه و آنکه از دلایت دیگر آمده باشد غریب دور
و پیکانه و آنکه ولایت دیگر باشد غریب غالب و سبب
و پیش آمده غلاب بتخفیف لام و کسر با نام زمین
غلاب بسیار غلبه کننده یعنی سخت غالب شوند
غارب بالاترین موضع پشت هر چه باشد
دوش آدمی و سر کومان اشتر و میان کومان
و کردن اشتر غراب زاغ یعنی کلاغ سیاه و
دم تبر رجل الغراب چیزی که بر سر پستان شتر بند
تابچه آن شیر نخورد غریب سیاه غرایب جمع
غضوب حشمتاک و مار بزرگ و اشتر ماده شش
رو و زن ترش رو غضاب حشمتاکان و مار
جمع غضبان است غضب بغایت سرخ غیب

تاریکی و سیاه غیاب جمع غواب اشتراکی که
 روزی باب خوردن روند و روزی نروند و او
 جمع غابه است غوارب سرهای موهبای آب
 و بالائی کومان اشتراک و او جمع غارست غاب
 بستم تانده غلب سطر کردنان و درختان
 سطر و دراز و بدین دو معنی جمع اغلب است
 و بمعنی باغنای پر از درختان سطر هم آمده است
 و بدین معنی غلب است کقوله تعالی و حدیق غلبا

باب البین مع التاء من المصاد غلطة

سطر شدن و بدخوی شدن غلطت و غلطة و غلاطة
 بدخوی شدن غلة بسته شدن غلقة شتاب
 رفتن غننه از پنی سخن کردن غنت باب فرود بردن
 و بی در پی آشناسیدن و بی در پی سخن گفتن و

۸

پنهان کردن حشده و بکار رنجاندن کسی اغراضه
 و غصاضه و عضو ضه باز شدن غدرمه خرید و
 فروخت بکراف کردن غیله جماع کردن بازی
 که بجه شیرخواره داشته باشد و در حال استی
 بجه را شیر دادن زن کما قال البنی صلی الله علیه وسلم
 لقد همست ان انہی عن القبلة و غیلہ بمعنی ناکاه کسی
 راکشتن هم آمده است غدرمه خشم گرفتن
 و بسیار افغان کردن و از کمی بستادن و بدگیری
 دادن و بکراف خرید و فروخت کردن عشره دشت
 و زشت بافتن جامه غیره ناموس آوردن
 بجزی عنزاة و عروه غزا کردن با کاسران
 غصفضه نقصان کردن آب غفقه یک خواب
 کردن و ساعت بساعت آب خوردن آمدن
 اشتر غله سهو و غلط کردن غت بر معده نهادن

غش کردن غش کردن غش کردن غش کردن

طعام و ناگوار شدن غمده و غمزه مبالغه کردن
 نبازی کار باطل و ابنوه شدن غموضه دور شدن
 از هم و سخت پنهان شدن و در شیب افتادن
 زمین غروقه برده فرو گذاشتن و برقع شدن
 افکندن زن و بی نیاز شدن و مقیم شدن و پرت
 و زندگانی کردن عباد کول و کسند فهم شدن و مقیم
 شدن غمزه روی و اگر کردن و آمدن کاری بی در
 و قبر کردن غبطه آواز و غوغا کردن مردم سخت
 تا ریک شدن شب غره فریخته شدن و غا
 شدن غثوکه و غثاته لاغر شدن و بد شدن سخن
 و ریم در آوردن جراحت غلته آرزوی جماع کردن
 کردن و مست شدن شتر غراره غافل شدن و بسیار
 شیر شدن حیوان و بسیار آب شدن چیزی غضا
 نیک عیش شدن غطره بکسر کردن غره یکبار
 بدست برداشتن غبله به غبال بچتن و بریدن
 و کشتن غرقله کمزیده شدن خایه مرغ غفلت زو
 من غمته نافصیح بودن غلصه سر حلقوم بریدن
 غرغره کردن جان در کلو و کردن آیدن آواز در
 کلو و سنگ تن شیشه و بایک بر زدن شبان برگزیده

غنمته كریه راندن من غیر المصادر غرة بفتح عین و غنة
 غرة بزرگترین چیزی و کزین ترین چیزی و مهتر و سفیدی
 پشانی اسپ و اول ماه و اول هر چیزی و غلام
 باکنزنگ کما جاء فی کتاب الاحادیث قصی
 رسول الله صلی الله علیه و سلم فی الحنین بعرة ای
 بعد او امة غلة لو ابریت غلة کندم و جو و برنج
 و امثال آن غلات جمع غنمة او از مای کاوان کاری
 در حین ترس و او از مای شجاعان در وقت حرب
 غرة نام جای است غبرته نام قبیله ایست
 غمامة بفتح عین بنی بند شتر و دهن بند شتر
 و چشم بند شتر غمامة بفتح عین سر کوسفند غبته
 باران ضعیف غبات جمع غداث و غدة بادل
 و غداة جمع غلوة مقدار یک شبر غبته و غیابة
 غیابة زمین و تک جابه کقوله تعالی و القوه فی
 غیابة الجب و غیابة بمعنی غیابة هم آمده است
 در دستور اللغة غبته منه بر درخت غمیزه سر
 عقل و جایی طعن علیه بکسر عین آنچه از تن مردی
 بیرون آید غبه بضم عین و سکون سین مهمله باره
 موی مثل کامل و کیسوی غناله بضم عین آبی که بآن

شیب

چیزی شسته باشند غزله سرپرخت نه کرده غشیه و غیره
 چیزیت مانند گوشت که در میان گوشت می باشد
 و گوشت میت و آنرا نخورند و بدراند ازند و غده البعیر
 طاعون شتر باشد غصه بتشدید یا مرد زود خشم غم
 و غم آن قدر روزی که زندگانی را کفایت باشد غم
 آوازینی غم بد کوی از پس مردم غزله بکشن
 ماکیان غزله بضم غین بزرگوار و سفیدی شبانی
 اسپ غزله آکجه مینه و شیم دور کنند غرامه
 تاوان و آنچه آوا کردن آن واجب آید مثل فرص
 غیره غم غبار غم اندوه و تک خیک و تک هر
 باشد و پوشیده کقولہ تعالی ثم لم یکن امرکم
 علیکم غمہ ای مکن غم شب ابرناک غلبه بیار
 غصه اندوه غم رنگ غبار کون غم مسوب بطرف
 غرب و موضع که آفتاب برتابد کقولہ تعالی شجرة زیتون
 لاشرفیة ولا غریبة غازیة ابری و بارانی
 که با مداد پیدا شود غشا و غمین شب کوری شسته
 که بر بالایی مقنعه اندازند تا مقنعه چرک نگیرد و پوست
 پاره که در سوراخ گوشه کمان کنند و سر زه در آن
 اندازند غم سیران غم سختی و اهنوی ادمیان و

آب غرات سخیتهما غواة کمران و اوج جمع غادیت غرا
غزا کنندگان و اوج جمع غازیت غمقتہ نناک
غانیة زنی که از دیگر مردان مستغنی باشد بشوهر خود
و یا از زیور مستغنی باشد بحسن خود غایة علم و
پایان کار غیابة روشنی شعاع افتاب و تنک
جابه و ابر و هر چه سایه افکند بر سر آدمی غازة آب
حیث رفتار غبضة نیتان غابته نبشته شیر و
ستان و نام موضعی است نزدیک مدینه غبره
طعام و خون بها غلضة بد خوئی و تیزی غلیظه رنگ
فر به غایله سختی و بدی و کردند عاده زن نازک اندام
غیمه طعامی که در و ملح باشد غدرست شب تاریک
غدره کوسفندی که او استیاء داشته باشد و از تر
س بر افتاده غسره نزه طبیعت و شتر ماده پر شتر
و زمین پر آب غرضه تنک بالان شتر غصه
بکسر غین شاخهای درخت و اوج جمع غصن است
غرقه زمین سیراب غلالت بکسر غین جامه که در زیر
جامه پوشند یا در زیر زهره پوشند عاده مامکوی
است غشتره رنگ عبا رکون که مایل بسبزی است
غرفه مقدار یک کف دست آب کوفه تعالی الامن اغرقن

غرته بیده عند من قرأ بضم الغین ~~عنه~~ لفتح مکشف
 و پوسکتی که بر غلاف شمشیر یا غلاف دان شمشیر
 ترتیب کنند برای آرایش غزاة افتاب و آهوه
 ماده و اول جاستگاه غاشیه روز قیامت و بهوش
 کنند و پوشاننده و پس کومه جوب بالای زین
 و آهن پاره که بالای پس کومه جوب بالای شتر
 می بایستد و سختی و دسته و شمشیر و علی است که در
 اندرون بدن آدمی پیدا میشود غالبیت دارد و نیت
 خنثوی مرکب از مسک و عنبر و کافور و دهن البان
 عتة التشن روشن و شب تاریک عضاضة
 خواری و نقصانی غافلت دارد و نیت که آنرا غافلت
 هم گویند غلیظه آهوی ماده شیر دارد و پس غوطه صوفی
 است حوالی دمشق که در وی آب فراوان و درخت
 بسیار است باب الغین مع التاء من المصادر غلت
 امیختن غلت بفتح لام سخت جنگ شدن غبت
 باران بارانیدن غث و غریب کرسنه شدن غوا
 غوث بفریاد رسیدن غث لاغر شدن و فاسد شدن
 سخن غبت و غبت کسک بروغن آلودن من غیر
 المصادر غث و غیت لاغر غلت مروی که سخت جنگ

کنده غوات و غوث فریاد و نام قبیله است غیت باران
غافت دارویی است کرم و خشک و آنرا غافت هم گویند
غلیت امیخته و نان مناصف یعنی جو و کندهم بهم آمیخته
غرات کونکان باب الغین مع الجیم من المصا
غنج خرامیدن و کرشمه کردن زن عجم سک رفتن آپ
غنج خبره جرعه آشامیدن غوج دو تاشدن و برآید
غرج فدا شدن غنج باب الغین مع الدال
غده شمشیر در نیام کردن غنید نازک شدن غده
او از گرد آیدن بنغات و سرود غده مانند گوشت چیزی
که در میان گوشت میبایشد و آنرا نخورند و بدر اندازند
و او جمع غده است غده فردا و او در اصل غده
است و او را از برای خفت انداختند غرد و
غرد نوعی است از گیاه غرقه درختی است بقیع الغرقه
کورستان است غین زن نازک اندام و او
جمع غیند است غزید بزاء منقوطه سخت او از گیاه نازک
باب الغین مع الذال غذ ورم کردن جراحت و
ساکن نشدن و بدر آمدن ریم از جراحت و نقصان
کردن چیزی و لشتاب رفتن باب الغین
مع الراء من المصا و غنور باقی شدن و ماضی شدن

و استقبال شدن و این از لغات الاصل است غیر
 بفتح با پوست بر سر آوردن جراحت با ریم و بعد از آن
 شکافته شدن آن غمر فرا پوشیدن آب و چیزی
 افتادن آب غور فایده رسانیدن و دیت دادن
 و بر زمین کوبیدن و رفتن غور کوبیدن و رفتن غور
 کردن و خوردن از جایی آوردن برای عیال یا برای
 بیع و فروش شدن آفتاب و گرم شدن روز غور
 همگی را غارت کردن غر چینه دادن مرغی را
 بمنقار و شکستن جامه برای ته کردن غر ریع کردن
 چیزی که در تصرف در نیامده باشد چون بیع ماهی در آب
 و مرغ در هوا و نهی رسول الله صلی الله علیه و سلم عن
 بیع الغر غرار کاسه شدن بازار و کم شدن شیر شتر
 و تمام نکردن رکوع و سجود در نماز کقوله علیه السلام غار
 فی صلوة غدر مکر کردن و بفتح دال باز پس افتادن
 شتر و کوسپند از ربه غضر برگزیدن و آمرزیدن
 و پوشیدن و عود کردن و سود کردن بیماری و جراحت
 و چیزی را در ظرف نهادن غر کینه گرفتن و تشنه
 شدن من غیر المصادر غریب غار غر بفتح عین شتر
 بسیار شیر غر بضم غین جمع غرار و غرایر شتران

بسیار شیر و این هر دو جمع غریه است غصو کیهی است
غفر بجه بزرگوهی غفار و غفر بر اولین مرغ غفر بسیار غار
لشکر و غیرت و شکاف کوه و نام درختی است و از اینجا
کوسیند دهن الغار غویر تصغیر غار است یعنی غار که خود
و در مثل است که عسی الغویر ابو سالی یعنی کشت غار که سختی
و سبب محنت و این جنان بوده است که بعضی از عرب
بنیاه لغاری برده بودند آن غار فر و افتاده است و آن
را هلاک کرده از آن مثل کشته که عسی الغویر ابو سالی
و این مثل را در جاهای کوسیند که کسی با امید فایده رختی
کاری کند که آخر آن کار سبب ضرری یا محنتی شود که آنرا
تدارک نباشد غبور ناموس مردی آرنده غیر جمع غور
زمین نرم و زمین دشت و قعر چری و بر زمین فرو
کقولہ تعالی و اصبح ما کم غورا و مردم فرومایه غار باقی
و گذشته و آئینده غیر بقیه شراب و بقیه شیر و ما
غیر و غیر مکسر بار کی که پیشتر اوقات او شکافه و خون از
آید غیر بفتح و تشدید یا بقایای حیض و بقایای شب
و او جمع غایر است چنانکه کحل جمع کامل است
اسپ حبت رفتار و اسب بسیار و مرد پر بخشش و دریا
بر اسب غم الردا و غم الخلق مرد بسیار عطا غمیر کیهی

که در میان خشک باشد غامر زمین نامزد روع غمر
 کول غمار و غمار بسیاری و ابوهی و غمر بضم عین
 فتح میم قدح خورد و سختها و بدین معنی جمع اعمره است
 غمار و غمار بر بخشندگان و دریایی بر آب و اینها جمع
 غمر اند غمر بفتح عین بوی کوشش و بوی مایی و بوی
 حسالجدید و مرد روز کار نیاز موده غمر بکسر عین مرد
 غافل روز کار نیاز موده غمر ایر جمع غمره است که در
 رینه گاه کنند غمره غمره غمره غمره غمره غمره غمره
 و بزرگواران و او جمع اعمره است قال البنی صلی
 علیه وسلم بحیر امتی یوم القیمه غمره مجلین یعنی غمره
 اثر السجود مجلین من افرا الوضوء غمره غمره غمره غمره
 است که در حبشه می باشد و بعضی گفته اند که مرغ صحرا
 غمر منزلی است از منازل قمر غمر نشیب و زمین
 فرورفته غفر و غفر و غفر و غفر و غفر و غفر و غفر
 باره که از آب سیل جایی مانده باشد و کرد آب و غمره
 نام موضعی است نزدیک حجه و از مکه تا انجاسه روزه
 راه است غدر زمین درشت بسیار سنگ غدا بر

موهپای کیو غر خاک و خاشاک که باد در غدار انداخته
باشد غر سپیدی پشانی و اوایل ماهها و بزکوا
ترنیا و سه شب اول هر ماه و اوج غره است غار
تشدید را غافل غر تشدید را شکن جامه و شکن بو
غر و جمع و بمعنی متاع دنیاوی که بدان فریفته شوند هم
آمده غر نام شخصی است غار و غار بی وفا غصه
درنده و مرد سطر غار آب بسیار غار پستی که
نیک و باعث کند غشاء کل خالص باب الغین
مع الزاد من المصادر غر بحشم اشارت کردن و
برکوسپند نهادن تا معلوم شود که فریه است یا نه و لکن
و سخت فشردن و همت نهادن و عیب کوبی کردن
غر زدم بزمین فرو بردن ملخ و میخ برو کوفتن و نش
فرو بردن در چتری و پای در رکاب شتر نهادن و کم
شیر شدن شتر من غیر المصادر غر رکاب بالان
شتر که از پوست ساخته باشند من الصحاح و رکاب
جوین من الدستور غر بضم عین و تشدید ز اصنهی
است از ترک غر این خوابها که در اصل جبلت باشد

و این جمع غریزه است غم بفتح میم مال زبون و مرد و صفت
 بخمار عیب کوی و فاشش کننده چیزهای پنهانی مردم
 غار زاشتر کم شیر باب الفین مع السین من المصادر
 غشس باب فرو بردن و چیزی را در چیزی فرو بردن
 غموس باب فرو شدن غشس باب فرو بردن
 غش درخت نشان دادن غش عیب کردن ^{من المصادر}
 غش بضم غش مرد زبون و ناکش غش تارکی آخر شب
 غشس گیاه سبز که در میان خشک باشد و آب رفتگاه خورده که در تره زار باشد
 غطیس ستمکار و متکبر غموس کار سخت و فرورونده
 و فرورنده در چیزی از نیکی گویند همین غموس یعنی
 فرو برنده صاحب مین در گیاه و نیزه که محکم فروخته
 باشد در چیزی غشس کوکل و او مصغرا غشس رگنی
 که مانند زنگ خاکستر باشد غشس وقت درخت
 نشان دادن و درخت خمار غشس پوستک باریک که بر
 روی بچه اشتر و غیر آن باشد در وقت زامیدن تابچه
 بدر آید و مانند بلغم چیزی که با بچه بیرون آید در وقت زامیدن
 باب السین مع الفین من المصادر غش و غش خیانه
 کردن و عیب کردن غشس ست شدن مینای چشم
 من غیر المصادر غش عیب غاش بتشدید شین خیانت کنند

غواسر که در قرآن آمده است که من فوقهم غواش یعنی
پردما و پوشندگان و پوشانندگان و او در اصل غواشی
بوده است یا را برای خفت انداخته اند غشش
باقیه است غطش کنز بنش غشاش اندک و شتاب
باب الغین مع الصاد من المصادر غوص باب
فرورفتن و حقیقت چیزی دانستن غمص ناسی
کردن و عیب کردن و خوار شمردن غمص جرک ریختن
چشم غمص طعام در کلو مانده شدن و سخت سنگ
شدن حای من غیر المصادر غميص و غمص جرک که در
کنج چشم خشک شده باشد غمص اندوهها و او جمع غمص
است غواص باب فرورونده و بغور معنی رسیده
غاص بشدید صادموضع پر از مردم غموص قلعو است
از قلعهای چنبر باب الغین مع الصاد غموص
نامون شدن زمین و خوار شدن و کم نام شدن
و سخت پنهان شدن و دور از فهم شدن سخن غصن
فرو خوا بانیدن چشم و فرود داشتن آواز و کم کردن
قدر چیزی غصن تنک بر شتر بستن و پر کردن ظرف
باب و برمان طرف و این از لغات الاضداد است
و جنبانیدن مشک ماست برای دفع و روغن گرفتن و از

شیر باز گرفتن کودک پیش از وقت غرض بفتح را آرزو
 داشتن و تکمیل شدن از ملال غرض کبرضاد و غین و
 و فتح را تازه شدن غیض کم کردن آب و غیر آن و کم شدن
 و بزمین فرو رفتن آب و فرو بردن آب کقوله تعالی
 و غیض الماء و قضی الامر من غیر المصادر غرض تازه
 غرض تازه و آب باران غرض تنک پالان شتر غرض
 جمع غرض هدایت و مقصود غرض تازه و اول بار خدا
 که پیدا شود غیض اندک غیاض نیست آنها و شهاد
 او جمع غیضه است غمض زمین نامون غموض جمع
 غامض زمین و سخن دور از فهم باب الغین مع
 الطاء من المصادر غط سرکشی را با آب فرو بردن
 غوطه در رفتن در چیزی غطیط آواز بینی در خواب و با
 کردن شتر در وقتی که ششقا در دهن داشته باشند و
 در کتاب شین مبین است غمط خوار شمر و
 و بنا سبسی گذاریدن زندگانی غبط دست نهادن
 بر کوسپندنا داشته شود که فریب است یا لاغ و ارز و کرد
 خوشحالی کسی را بی زوال حال مغبوط غلط سهو کردن

۱
 من غیر المصادر غبط نام پیا بانی است و پالان شتر
 و زمین نامون غبط جمع غطاط مرغی است که آنرا فطاط
 هم گویند غطاط باضم عین اول صبح غطاط و آواز جوش
 دیک و آواز موج دریا غلط سرکین و زمین نامون فراغ
 غوط جمع باب الغین مع الطاء غلط سطر و درشت
 شدن و بدخوی شدن غلیظ و غلیظ تخشم آوردن غیظ
 دشواری بر کسی نهادن و درانده سخت نهادن من
 المصادر غلط سطر غلیظ سطر و درشت و بدخوی غیظ اند
 سخت باب الغین مع الفاء من المصادر غلف
 آب بدست یا بگلیز برداشتن و موی پشانی آب
 بریدن و بریدن هر چه باشد و پوست را بدرخت غرق
 دباغت کردن و درناش آوردن اشتر برای خوردن در
 غرق غلف در غلاف کردن و غایب بکار برداشتن
 غلف بفتح لام سراز شدن عیش عطف فراخ شدن
 عیش من غیر المصادر غطف جوزه باز و مهر غطوف
 و غرضوف کرسی و ساق و استخوان کوسن و استخوان
 نرم غضار لیت جمع غلف بضم عین در غلاف کرمان و خسته کرمان

۳۳۵
و او جمع اعلف است علف معروف غاصف نازک
و نازک دل و عیش فراخ غرت بالا خانه و او جمع غرت
غرت و علف درخت که بآن دباغت پوست کنند
غرت بکسر عین و سکون را و فتح یا درختی است غلف
بفتح عین و کسر را بنشین و نیستان غراف آنها بکف دست
برداشته شده باشد و او جمع غرت باشد و یکنوعی کیلی است
که آنرا قنفل هم گویند علف درختی است عداق کلاغ
سیاه مرغ و سه و ابد تعالی اعلم باب الفین
القاف من المصادر غبق شباهت شراب دادن
غبق بفتح عین شباهت شراب خوردن غبق تار یک
شدن شب غبق تار یک شدن چشم و ریختن اشک
از آن و تار یک شدن شب غبق دسبم آب خوردن
آمدن شتر و آشامیدن آب بسیار و بتاز بانه زدن و جوا
کردن و بنگاه بسیار سبزی در آمدن و باز گشتن
و ساعه ساعه بر رفتن غرت بر خر ماده غبق باز گشتن
غبق بفتح را غرق شدن یعنی تمام فرو رفتن در آب
غلق بکون لام بستن در غلق بفتح لام بسته شدن

در بسته کردن برگردار جنانکه از و باز نتوان ستانند
و خوش نماندن پشت شتر از بسیاری ریش و تیر
شدن پنج شاخ در حنث خرمای جنانکه بار آور نشود و غنق
نمناک زمین و گیاه و بوی زشت کردن گیاه از بسیاری
نمناکی غنق بر آب شدن چشم من المصادره غاسق
شب غنق بشدید شین خون دریم که از تن دوزخی
بدر آید و آب سرد کندیده غریق و غرق و عارق غرقه شده
غریق بضم غین و فتح نون مرغ آبی است در از کردن
غریق بکسر عین و فتح نون و غرق و غریق بضم غین جوان
نازک غرق بفتح عین غرق جمع غرق حکایت بکسر فاف
حکایت آواز غراب غریق مرد بزرگوار و کودک نابالغ
و جوان نازک و بچه سوسمار غریق جوان نازک غرق
مادامه غرق باران نرم من المجل غرق اول تاریکی شب
غلغ غنم عین و لام و ری که بسته شده باشد غلق بفتح
عین و لام قفل غلق بکسر لام شکل غلق چیز سطر
که بر آب می بندند و گیاه بزرگ بلکه که در آب می روید و
کمان نرم و زندگانی خوش غنق و غنق آب بسیار

باب الفین مع اللام من المصادر غفول ناکاه
بودن از چیزی غفل سیوه در زیر چیزی کردن تا بزد و
بوست را در زیر چیزی کردن تا نرم شود و جامه بر سر
کسی انداختن تا غش ق کند غول هلال کردن غل دست
با کردن بستن و در رفتن و در بردن و او لازم و متعدی
آمده است غلول خیانت کردن و در رفتن در چیزی
و روان شدن آب در میان درختان غل کبیر غین کینه
و ر شدن غلیل و غل تشنه شدن غزل بفتح زاده و
داشتن صحبت زانرا و با ایشان گفت و گو کردن
و شعر و غزل گفتن و متیخ شدن سک از بانک آهوبره درین
طلب کردن سک آهوبره را غزل سکون زار شستن
من غیر المصادر غل کبیر غین انچه بآن سه شونید مثل
خطم و کل و امثال آن غسول بفتح عین آبی که بآن چیزی بکوبند
غیل شسته غل بفتح عین جادر شسته غنال شونیده
و مرده شوی غلابل جامه های که در زیر زربوشند غیل
آب روان بر روی زمین و شیر زن آستن و باز فرب
غیل کبیر غین پشه و رخت و نستان غبول جمع غز مول ایر
اسپ و غیر آن غزل شعر و سکون زار ریمان غزال ریمان
فروش و غزل کبیر را غزل کوی من الصیاح و غمول ملل

پیابان بر درخت و گیاه جمع شدن گاه ابروتاریکی غیطل سینه
و سینهها بمعنی دوم جمع غیطله است غیاطل ماده کا و ان
شیر دارد ماده آهوان شیردار غایل تشدید لام نام گیاه
و زمین نامون با گیاه و درخت غیمل پوست فاسد شده
و پوستی که نرم شده باشد چنانکه موی و ابرو غیلام
موضعی است غول دوری پیابان و خاک بسیار و کزنده
و صداع کتوره تقالی لافیه غول و لاهم عنها نیز فون غول
سختیها غول بضم غین جزسیت که در پیابان می باشد و آدی
که می یا بد ملاک میکند غافل گول و پیچر غزال آهوبره غبال
آنچه با و غله پاک کنند و آن مودشت غل بضم مود
و سختی و تشکنی غل مکسر غین کینه غل آب روان که در میان
درختان باشد و بعضی گویند آب غیر روان که بر روی زمین
گاه پیدا شود و گاه ناپدید شود و آنچه چیزی با آن بالاینده
غلیل کینه و استه خرما مخلوط با سست که بستر ماده دهند
غلول طعام غزل شخصی نرم اندام غزل مکسر غین شتری که بر
نشانه نباشد و هر چه او را نشانه نباشد و کسی تجربه امور
نکرده باشد **باب الغین مع المیم من المصاحف**
غیم چیزی را فرا پوشیدن و عکین کردن و عکستن
غلم آرزوی جماع کردن و تیز شهوت شدن و مست شدن

شتر غنم بذال منقوطة سختی و جور چیزی خوردن و مال
 خود بکسی بخشیدن غرام حریص شدن غم تاوان
 زده شدن غشم غنیمت گرفتن غیم تشنه شدن
 و ابرناک شدن هوا غتم مال بکسی بخشیدن غم یکبار
 شدن من غیر المصادر غم اندوه و روز بغایت کرم
 که نفس بگیرد و کرمای سخت نفس گیرنده و شب ابر
 عموم جمع غمام ابر غلام غنایم مالهای که از جنگ کفار
 بگیرند غتم بسکون نون نام شخصی غنیم نام موضعی و جوان
 تیز شهوت و کندک تیز شهوت و سنگ شیت نرم غم
 بفتح ذال کیا هست غرم قرصن که برگردن آن واجب
 باشد غنیم غزیم قرصن خواه و تاوان زده غارم غرم
 داری که براداری متضمن قادر نباشد غرام عذاب
 دایمی کقوله تعالی ان عذابها کان عذابا عظیما تشدید
 میم دریای بزرگ و چیز فراخ و فراخ و بزرگ غشوم
 کارزار و ستمکار غشتم بغایت شجاع غلیم بغایت
 تیز شهوت غمایم دهن بندهای اشتران و اوج غایم
 است غنیم است و گیاه تری که در میان گیاه خشک باشد

غنیم تشکی و گرمی اندرون و ابر غنم مردم فصیح و اوج غنم
است غنم بسختی غین کر ما غلا صم جمع غلصمه است غوام
است بسیار و کسل کزاف و چیز کذات باب الغین
مع النون غین بسکون فریقن کسی را در میج و بشه ادر
زبان رسانیدن غین بفتح باضعیف رای شدن غفران
آمرزیدن یعنی گناه بخشیدن غین جوشیدن غشیان
مکسر غین و سکون شین بازن محاسبت کردن و بتازیانه
زدن کسی را و آمدن و برز بر چیزی در آمدن غشیان بفتح
غین و شین بهوش شدن غسن فرا پوشیدن چیزی
و هن را و پوشیدن ابر آسمان و تشنه شدن و بهم بر آمدن
دل و پرده و پوشش بر سر چیزی انداختن غمن نرم است
در زیر چیزی تا موی و ادهد و میوه در زیر چیزی کردن تا
رسیده شود غیفان بفتح یا میل کردن درخت بچوپان
عسقان روان شدن آب زرد و ریم از بدن غنیان
بضم غین بی نیاز شدن زن از زیور بکمان حسن و زی
نیاز شدن زن بشوهر خود از دیگر مردان غشیان بهم
بر آمدن دل غندن سست شدن و نرم شدن غصن

سباز داشتن غصن بصاد غیر منقوطه شاخ درخت پیر
 من غیر المصاد در غنین ضعیف رای غرین بکسر غین
 و بفتح یا کل که سیل آورده باشد و آب که در تگ حوض
 باقی مانده باشد و در دی که در تگ شیشه مانده باشد
غن بضم غین و فتح سین موهیای کیسو کرده و این
 جمع غنه است غصن شاخ درخت و سکن مشیانی
غصون جمع غصیان خشمناک غولان بفتح غین گمانت
 غیمان تشنه غابرین بقایا خبری و کدشت گمان غاوی
 کمران غابرین کدشت گمان و آئیدگان و این جمع غاب
 غارمین قرص داران که بر ادای قرص قادر نباشند
 غدران جمع غدیر است غصن و غصن پوست طاهر
 طبقه اول و شکنج گاه جامه و پوست غشون جمع غشان
 دود غوا این جمع غطفان نام قبیله است و در اصل نام
 بدران متبسم بوده که آن غطفان بن سعد بن متبسم
 است غذغان موهیا سیاه دراز و زراغان کرک
 بر موی و او جمع غذافت غزبان زراغان و او جمع
 غزاست غزبان بدال غیر منقوطه انکه باید اد جبری خورد
غزمان مقدم و موخر چشم یعنی هر دو کج چشم غزوان نام
 مردی است غلان بضم غین کیا هاست مخصوص و او

جمع غالت تشدید لام غلان بفتح غین و تشدید لام
اشترت شنه غمدان نام کشتی است غن درختان
سبز بسیار شاخ واد جمع غینا است غین ابر غینان
جمع غیلان غولان پیابان غیطان زمینهای نامون
واد جمع غایط است غدوان اسب حیت رفتار
و نشاط گسند غرغان کر سنه غیشان تاب جوانی
و تیزی جوانی غلمان پسران غسان نام ابی است
در عربستان و نام قبیله است که نزد آن آب می بود
اند غلین ابی که بان جراحت را بسته باشند و کج
از بدن دوزخیان پرودن آید مثل خون و ریم و آب
زرد و غیر آن جمع غارست غران بزرگواران و بیدان
واد جمع اغراست همچو سودان که جمع اسود است
غاران شکم و فرج و دوشکر **باب العین مع**
الواو من المصادر غطو تار یک شدن و بلند شدن
بر چیزی و بر سر آمدن آن عند و باید ادا کردن و باید
بجای رفتن عند و منقطع شدن بول و شنا شدن
و رفتن آب و خون و مثل آن غزو و عجب گرفتن و
سریش بخبری نهادن و بر شیش چپا نیدن غزو قصد
کردن و بجنک کسی رفتن غنوتار یک شدن شب

غلو از حد در که شستن غلو تیر بر تابی انداختن انداختن غلو
 بیرون سبیل حد او و خوشش چراگاه غیر المصادر غد و تبذیر
 باید ادا آن کفوله تعالی سیج له منها بالغد و الاصال رجال و کانه
 که جمع غزوه است تقدیرا غزو سکفت لثقال لا غزای لا عجب
 غومعوب کو است یعنی جفزی بالقین مع الیای غنی دل بهم
 آمدن غنی سپوش شدن و سپوش کردن دایند و سپوشیدن
 و باز یانه زدن و جماع کردن غنی همراه شدن و بی بهره شدن
 غطی باریک شدن و بلند شدن بر چیزی و بر سر آمدن و تمام
 رسیدن جوان و سپوشیدن چیزی را بچیزی علی جوشیدن
 من غیر المصادر غازی غزا کننده غزی جمع غواصی پردا
 و پوستانندگان غدی و غدوی بره کو سپند و مال
 خود را رخار غدوی نبرد و ختن چیزی سیم که امسال است
 کو سپند نو بحصول آید و بدین معنی اسم مصدر است غزی
 نیکو عاچی شتری که درخت غضا خورد و تاریک و روشن
 از لغات الاضداد است غوالی زمانه که بشوهر خود اکتفا
 کرده از دیگر مردان مستغنی باشند و یا بکمال حسن خود از
 زبور مستغنی باشند و او جمع غایبه است غنی مال دار و
 بی نیاز و نام متپیده است غنی رنگی است سرخ بلند
 و چیزی که بطرف مغرب منسوب غالی کران بها غوی

تشدید یا وغوی تخفیف یا وغادی کمره غی نام موضعی است
 در دوزخ که آنرا وادی غی گویند غنی پوست باریک که در پست
 پوست سبط تخم مرغ می باشد غبی عاقل و بی عقل کتاب الفاء
 باب الفاء مع الالف من المصا در مصاحف
 شدن فامیت شدن فامروث شدن خشم کسی فلان از ایر
 باز خریدن و فدیہ دادن و تسلیم کسی شدن حق شکن
 و چشم کور کردن و چشم برکندن و شکافه شدن جراحت
 و شکافه شدن دانه و بیرون آمدن گیاه از آن فرا حیران
 شدن فناناگاه آمدن و ناکاه گرفتن فط بر پشت زدن و
 مجامعت کردن و انداختن و تیز دادن و شکستن فط
 بفتح طا پس پنی شدن آدمی و نامون پشت شدن شتر
 از حلفت فنی بازگشتن و باز ن مجامعت کردن سگار
 کردن فتابکه آشتن و فراموش کردن فتابفتح تا
 سیت شدن و الحق تعالی تفتوتد کر یوسف بمعنی لا تفتوت
 است یعنی لایزال فتوت بهمه لام فعل برانگیزه شدن و خبر
 و غیره و بهمین معنی معتل اللام هم آمده است من المصا
 فقره در پیش محتاجان فرای تهنایان و طاقان و یک
 یکانه و یکایکان و اوج جمع فرد است فقاء حرما فاسد فقی
 فوقهای تیرما و اوج فلاة است فافا مردی که بغافض درما

و ترو دکن دران فلاوا اسپ کرنا و اوجم فلو است تشبیه
 و اوسته اشته بیدار بوسیتین دوز فدا زنی که بند دستش
 کج باشد فو مازن سراج دهن سراج تخفیف و فتح را نور
 حل و خر کوز و در مشهور است که کل سدی خون الف فرا بکسفا و
 مد الف خر کوز ان و پوسته و اوجم فرا و فرو هر دو آمده است
 فقا پرده که با بچه از شکم بیرون می آید فقها دانایان
 فرشتا کنیزک و نام زنی است و نام کسکی است
 فیفا بیابان فتوی و فتیاد ستوری که حاکم در قضیه مسئله کوه
 فت نفتح فاعن الثقلب و گویند درختی است که دانه های سرخ بر
 فت بکسفا کردا کرد خانه فتا تشدید نون و فنوا درختی که شاخهای
 پراکنده دارد دنیا کا و وحشی فجا و فجا تو ابله که در دیک
 کنند و پیاز و بمعنی اخیر است قول رسول صلی الله علیه و سلم
 من اكل فجا ارض لم یضربها فواعلها و ارتفاعا جمع شدن
 و جایی که خرمارا دران بافتاب خشک کنند فدا مال که برآی
 و اجریدن نفس خود داده شود فی سایه و خراج ملک و مالی
 که از کافر بمسلمان رسیده باشد فیو جمع فجوی و فجوا معنی سخن
 فضا بالف محدوده میان سر او زمین سراج فضا با

مقصود از اینجمله تجزیه و کار آشفته فیضی و فیوض آمیخته و مان
که مشترک باشد میان مردم و مردم نهتر فحش کار به مناسبت
الفاد مع التاد من المصادر فوت و فوات در گذشته و
سبق بردن و میت شدن و فوات یعنی تا کافر مردن هم
آمده است و گویند هو هو منی فوت الريح یعنی بخت
لا یغله الريح و در تمام گویند رزقه فوت فمه ای بخت براه و لا
صل الیه فحز و مرد کردن فهاسته و فته عاجز شدن از سخن
گفتن ففقه کم آب خوردن فستر جنانکه سیراب نشود و فرفره
سکافتن و جنب باییدن و سبک شدن زنی فضته از سنگی و سختی
پیرون آمدن منته بفتح اول و کسر آن نیز آمده بازگشتن فصوله و فصول
ناکس فرود آید شدن فطاطه بدخوی شدن فحاجه خام شدن
فغفقه بانک بر کوسین زدن فقفقه بانک کردن سک
فجاة بد الف ناگاه آمدن فکره اندیشه کردن فیضیه رسوایان
فما فاة بغادر چیدن در سخنی یعنی تکرار کردن سخن گفتن فافتا
حکم کردن فتنه آزمودن و دیوانه شدن و سوخته شدن
کقوله تعالی ذواتکم ای احتراکم و در شر و بلا افتادن و برهم
آهمن فجامه سطر شدن و بزرگوار شدن فزانه زیرک شدن

و اسناد شدن و نیک رفتار شدن جاب و اصحت فراخ
 سخن فترت شکسته شدن و ناتوان و ضعیف شدن فراست
 مکبر فانیک نکرستین برای دریافتن چیزی فروخته سوار شدن
 فروخته مال دار شدن فکا بهت خوش طبع و مزاج کر شدن فراغت و
 برداخته شدن از چیزی فداست و قدومت کران زبان شدن
 فطاعه سخت فرشت شدن کار فقا بهت دانا شدن
 فضیلت افزون آمدن فکت احمق شدن و زشت شدن
 فصاحت پاک و روان شدن سخن و تیز زبان و پاک سخن شدن
 و پاک شدن شیراز کفک فطنه و فطایفه و فطانه زیرک شدن و
 فطنت بمعنی دریافتن هم آمده فحله الغیر شدن فحاست مبتلی
 شدن فیوله و فیلوله ضعیف رای شدن فیحله سست برافتن
 فوسحت جدا کردن پاها از هم دیگر و میان پاکشاده کردن شتر
 در وقت دو شیدن فرعنه زیرک شدن فرخته نشانه
 کردن یال و دم اسب فرطه بهن کردن فوقعه جنبانیدن
 انگشت فرسطه بیک پای نشستن و کشاده نهادن و میان به
 پا و فروختن شتر فضقضه باره شدن جامه فضفت فرو
 ریزیدن آب از کناری رودخانه پا از جوی بعد از پر شدن فلفله

پیل در طعام کردن و کزیدن شراب زبانه را بپیل فوحت بنید
روز من المجل فکته ستارهای که در بس ~~راک~~ راج باشند و آنرا
فسقه المساکن هم گویند فلیله بوی که بهم جمع شده باشد فته زنی
که مانند زمان نباشد و سخن زبون جابلان فکته ~~زنان جوان و~~
دختر بکرو کنزک فقیات جمع فقیه مردان جوان و اوج فقی است
فقیه و فقیه نای ریزه فکته ریزه تحت زن که سطر و جوانی
که با او از پنی باشد فکته خرد خرم تحت روشنی ماه فاحنه
مرعیت معروف فواخت جمع فصفاست زره فراخ فکته
انچه از آهن و نفقه و مس و مثل آن پخته در چین سومان کردن
فکته سر ذکر فراره کو سپند ماده فربه فاجه خابی فطسه
و فطاهه بهن پنی فاقات دروشی حاجتمندی فکته فراخی فحتمه
شادی فرغه زیر کی فضا نفقه فاصه سخن فقیه زنی که در دیش و محتاج
باشد ففقه سکون قاف و فقاره و فقره بفتح قاف بندهای جوان
پشت و مده استخوان کردن و خوبترین سبت از قصیده
و یک بند سخن فقرات جمع فارقات جدا کنندگان و فکته
که جدا کنندگان حلال از حرام باشند کفوله تقایی فال فارقات
فرقا فصلت کارکنان فکته اندیشه فسقه و فخره بیرون روندگان

در فرمان خدا تعالی و نالیکاران و فخره معنی دروغ گوینان هم
 فخره در فخره بلوغت بین اسایش باشن من الجمل فلات
 بیابان فلات جمع فلات جامه خور و تنک که هر دو طرفش
 نرسد فرزند بصره فخره فخره منقوط کنار رودخانه که از اینجا آب
 برکشند و موضع کنار دریا که کشی را اینجا بکنار آرند و سوراخ است
 در که پاشنه در بران گردد و سوراخ دوات که مداد در و کند
 فلحت شقه جامه فلوطنه زمینی که عمارت کرده باشند برای
 زراعت فلهه پاره گوشت و پاره جگر و پاره مال و پاره هر
 باشند فردقه پاره خمیر فیره سک که بزرگ از سر کوه پیفته فلهه
 پاره از چیزی فاعیه سکوفه خافقه روماس که بان رنگ سرخ
 کنند چیزی را فقاچه مرداحق فلهه سخ زبان و زمین پشته کرد
 و جو بک کرد میان سوراخ که در میان دوک حسخ میکنند فاهه
 کا و غنث الثعلب فوات جمع فیره شتر ماده محکم فیره شیری
 که بسک کرم جوشانند بعد از آن آرد و دو کند و خورند فوات
 میان دوا کشش و ضایع و نیست فواره آنچه در دیک
 جوش کنند فوسقه موش فارت نافه منک و بوی خوش
 که از شتر آید و موش فازه بزا منقوط خیمه کوچک فبارة تشید

خزانده بهره و جزو علم و مال فتنه بلا و شر و فساد و از مایشین
 یا مکسوره زن برکوی و پر خورنده خجاءه ممکن چیم ناکاه فحش
 میان سرا و میان دو چیز و راه سراخ فحش زغال
 و فحش العشاء تاریکی شب را گویند کما قال الحی علیہ السلام ضلوا
 فواشکم حتی مذمب فحش العشاء فواشی مالما یحریده برادر
 باشد فلو اسب کرده ماده از شیر باز گرفته فوفه چیز و پوشکی که
 بر استخوان خرما باشد و سیدی که در ناخن باشد فیله یا فیلان
 و اوج فیل است فید اده بتشدید نیز فحالة شیران زو اوج
 فحل است فحش زن سلیط فحش موضع فراخ رود خانه فرة
 پاره جدا و اگر ده فرسته کشته شد و کردن شکسته فرسته پروانه
 که کرد چراغ میکرد و استخوان باریک در روزه که در اندرون
 فعل کنند و کلی که آب آورده باشد و بعد از آن خشک شده
 و ترقیده باشد و آب اندک و مرد سبک فضله و فضله ابجر
 زیاده آمده باشد از چیزی فرائع بضم فاو عین منقوطة آب
 مرد فطسته لب و دو دام فومته بضم فاو تشدید و او دهن چمی
 و سر راه فرصت بضم فاو غنیمت و نوبه و فرصه الابل نوبت
 آب خوردن شتر فرسته و فرسته بفتح فابادی که از آن

مور شود فریضه رک کردن و گوشت میان شانه و پهلو فرشته
 بکسر فایضه ماره کردن حایضه بان خون حیض خود را پاک کنند
 فریضه بضاد منقوط واجب فرعه راه سرا بالا فریه درو
 و بهتار فدره سلام و مالی که برای و خریدن نفس خود را
 شود در همه جمع فاره است فاکته میوه فکا هته بضم فامرا
 فدره باره گوشت فوت جو افردی و کرم فمده گوشت
 سینه اسپ که مالی شده است و آن دو تاست و هر
 بیکبار فمندان کوبند فمقت استخوان بن کردن فحیه
 ریح و اندوه فاصله جدا کننده دو چیز از هم دیگر و جدا کنند
 کفر و ایمان و بدین معنی ایضا است قول رسول صلی الله علیه
 وسلم من انفق نفقة فاصله فله من الاجر که افاقره سخی
 فاخته اول کار و سوره الحمد فتمه حرکت و حرف فتمه و فتمه
 نجاء منقوطه حلقه آهن و فتمه و مثل آن فتمه کارنا صواب
 و کار بی اندیشه و آخرین روز هر ماهی یا آخرین شب هر ماه
 فلان است جمع فتمه بکسر فاکروه فریقته بعضی از کوبند
 که از رمله جدا شده باشد و خرما بی که با حله بزند و بزن
 و دهند فتمه شتر استی که در دزد و اشته باشد و بروی

زمین رود و بجای بی بزیاید کسی نداند و بمعنی جداکننده هم
است و قه پیه کرده فرقه بضم فاء جدا بی ~~خوف~~ ^{بستن} و بوی
سرو نام شخصی است که باره گیاه خشک شده فراهم آورده
فرات نام رودخانه و آب خوش ~~بوی~~ ^{میان خیزی}
و سگاف چیزی فته مغز قلم فضیله همه و خوشان نزدیک
فطره صدقه روز عید و افرینش و ابتداء کار فتنه
نام نوزنی که بچه را از شیر باز گرفته باشد فطیسه و فطیسه و فطر
بمی خوک فغمه بوی خوش فینه ساعت و خور دیک روزه
فینات جمع فئات دارویی که آنرا غناب المقلب گویند و گویند
درختی است که دانه سرخ آرد و کا و ماده فنو ات جمع
فلیفه سختی فاشیه مال چرنده پراکنده فمخرت زنی که در
حین رفتن باین طرف در کرد باب الفار مع التاء و فر
سگافتن و پاره پاره کردن جگر و زدن دستر حبله خرما و
کردن و حبله طریفیت که در و حنبره ماکنند من غیر المصا
فرت گیاهی است که دانه آنرا انان کنند و خورند و در
مخط و بعضی گویند شخم المخطل است و درخت خربزه
مخت مکبر حا بوی اندرون شکسته و اندرون هر خیزی

[illegible]

و نام موضعی فالج نام علتی است و اشترافو سبطرد و کومان
و نام بادی است مخصوص و نام کیکی است که آنرا فلجم
گویند فوج کرده ~~فوج~~ جمع فرج بضم فاستخافها و مینا
چیزها منسج و فرج آنکه کسی پوشیده ندارد ~~سند~~ بفتح
فاو تشدید را جوزه مرغ و جامه کودک و قبای پس تکافته
منسج اریح جمع فللاج زمینها که برای کشت عمارت کرده
شده باشد و او جمع فلوچه است باب الفاعل الحاد
فوج بوی خوش دادن و بوی خوش میدن و هم است
فروج بنجج بانک کردن مار یحج بوی خوش دادن
فتح بفتح یا منسج شدن فتح کشادن و حکم کردن و یاری
کردن فرج شاد شدن فتح آب خوردن اسب جند آنکه
سیراب شود فطح سکون طابین کردن فطح بفتح طابین
شدن فرشح جارو بردارنده فصیح عید نصاری فصیح
سگوفه کیا هست فالج و فتح کشا میزد و حاکم فتح و فرو
فتوح آن ماده که سوراخ سر پستانش کشاده باشد
منسج شادی کننده و بمعنی نظرم آمده است یعنی از
حد گذشته و شادی کننده فصیح و منسج فرخ و کشوده

و فراخ فتح فراخ و کشوده و سراج سر فتوح کشایشها و فر
 قوایح اولها سراج استای قرآن فصیح رسوا هیما فصیح فصیح
 او از مار فصیح تیز زبان دشمن پاک وردان فصیح رک
 غبار کون که مایل سجدی فجاج بکسر فاحلتهای دبر ما و او
 جمع فحیه است فجاج بتشدید یا سراج و فراخ بخشش
 فلوح سکا فذا فلاح بتشدید لام جاه کن فلاح و فلاح بحیف
 لام رسکاری و فیروزی و بقا و آنچه پیش از صبح
 در روزه داری که از اسحر کوسند فجاج نام جوی
 است باب الفاء مع الهمزة و فتح بوی خوش آمدن
 از جبری و بیرون آمدن باد از شکم و آواز کردن باد فح
 خواب حرکت کردن خفته فتح حوزا کرد آمدن و فرو بستن
 فتح سرانگشتان بسوی کف باز بستن فتح بفتح تا نرم
 شدن جبری و بهن شدن کف دست فتح باز گافتن
 و جامه از تن انداختن و از جلای جنب بایستن بند دست
 و استخوان چنانکه از هم جدا شود و سست و کوفته شدن
 عضو فسخ بستن جبری و کوفتن عوره و نما فسخ بستن
 من الجمل فسخ بستن منقوط دست بر سر کسی زدن من الجمل

من غیر المضاد فرسخ شاخ زرع که از دانه بدر آمده باشد و نرود
باشد که شاخ شاخ شود و جوزه مرغ ~~فرسخ~~ یعنی مرغ سرآمده
است در صحاح فرسخ نام آهنکریست فرح بلکه صیاد و برا
صید جا نوزهند فحاح و فرح بقا الحفا و آهن یکینوع
تره است فرسخ مسافتی که مقدار سه میل باشد یعنی مقدار
سه میل و بیارسی فرسنگ گویند فراسخ جمع فرسخ حلقه‌ها
نقره و آهن و مثل آن فرسخ آنکه بجابت خود نرسد فرسخ
شراب غوره خرما باب الفاء مع الاله ال من المضاد
ضاد و فساد تباه شدن فود و فود مردن فود قصد کردن
رک فعد نایافت کردن فید خرامیدن و مردن و تاب
شدن مال برای کسی و جنب باینیدن فدید بانگ کردن فاد
بردل کسی زدن و بدل رسیدن درد و بریان کردن و تاب
بزیر خاکستر کردن و جایی کردن در خاکستر آنان که خاک
در و بخته شود من غیر المضاد فاسد و فساد تباه فارد و فود
تنها و یگانه فرند کوهر شمشیر فصد خون فصد اشترک و درود
کرده بریان میکنند و میخورند در ایام قحط افراد مرد سخت
او از فصد زمین هموار مرد یگانه و طاق و تنها و یگانه

و تنها و در بزرگ یکدانه فرای جمع فرقد کوساله و نام ستاره ها
 فاقد نام پندارنا پائیده وزنی که فرزند خود را یا بنو هر خود را نیابد
 و او برای مذکر و مونث آمده فقد بفتح فاء و قاف در رویت
 و آن دانه شکست است فید بکسر فاء کوه پاره در از منند
 یوزر فهو جمع فرد موی بنا کوشش فیاد تشدید یا مسکبه و خرا
 و بوم نر فند کوشش بریان کرده و مرد بی دل یعنی جبان فرید
 مرد سبط قوی خود جوان نو خواسته فرید فرهود نام قبیله
 است فواهد کسانیکه از قبیله فرهود اند فرزند نام موضعی
 یا میکستانی فراد دل و در ددل فساد در حث توت فند بفتح
 فاء و نون دروغ و سستی عقل از علت پیری باب الفاء
 مع الذال فلذ بریدن فخذ بران زدن و ران جزئی را فذ تنها
 و یکی و بخشش اول از سهام مسیر فالو ذیالوده فخذ و فخذ ران
 و فخذ متپله را هم گویند فلذ جگر اشتر فلذ پارهای جزئی و او
 جمع فلذه است باب الفاء مع الراء من المصاد
 فتورست شدن و شکسته شدن و کند شدن فخور
 دروغ گفتن و برگردیدن از حق و با فرمانی خدای تعالی
 کردن مجرای آب روان کردن و شکافتن جزئی و فطر
 پختن و آرد سرشتن پی خمیر مایه و بد و انگشت شدن
 فور بر جوشیدن دیک و غضب و غیر آن فراد و فر

کر بختن و در دندان اسپ نگاه کردن برای دانش سال
و واکا دیدن از چیزی فرار کوزیشت شدن و کشته شدن
حاجمه و سگافته شدن آن و سوراخ شدن فست و شکستن
در دیش شدن و محتاج شدن و سوراخ کردن بینی
اشتر را تا مهار اشتر را دور کرده شود بخش نازیدن فکر
اندیشه کردن من الصیاح هر وقت جماع کردن با زن انزال
نشده از جدا شدن و بازی و دیگر جماع کردن و اینجا انزال
کردن و هنی رسول الله صلی الله علیه و سلم عن الفهر فخر
دهن باز کردن دور از ایغری باز استادن ایغرا از
سبب ایغری کردن و روشن کردن ایندن سخن
و باب نکرستین طیب فکر اندیشه و حاجت فکر و فکر
بکسر فاد تشدید کاف مردب یار اندیشه و ز کر نندگان و او
جمع فاره است و مفرد هم آمده است بمعنی کر نزنده فرو
زن کر نزنده فغفور بادشاه چین فریر بچه کا و کوی فراجم
فار موشن فریر جای پر موشن فجار نام روزیست از
چهار روزهای عرب و نام جبکی که درین روزها واقع
شود و شمار بفتح فا و کسر را زن فاجره و کار ناشایسته کردن
و بدین معنی اسم مصدر است فرا فر مردی که هیچ نداند
فر فر نام مرغیست که سفینه فریر فر فر بنفشه فر فر بضم فاء و

قور بفتح فاستاب تمام فخر مرد بزرگ ابرو و فقر
 محتاج و درویش و نام جاهی است و آب پیرون آمدن
 کبر بر آنکه استخوان پشت او شکسته باشد فقر بکسر فا
 میان انگشت سیاه و ابهام و نام زمینیت فاطر است
 و شکسته باشد و ماء فاطر آب نیم کرم و طرف فاطر آن
 طرف که سر باشد فخر بزرگوار بی فاجر تو کز و دلیر و
 دروغ گوی و میل کننده و برگردنده از حق و از عطا
 فخر بکون چیم با مداد فخر بکسر فا و تشدید غایب یا نازنده
 فاجر خیر خوب فاجر نوعی است از بهار خوشبو فخر نازنده
 و اسپ بزرگ و اشتراک بزرگ پستان که سرپ تا نشینند
 باشند و درخت خرما بزرگ شاخ درخت بلک فخر
 کل سرشته همچو کوزه و سفال و مثل آن و بنای نازنده فقر و فقر
 احتیاج مندی و درویشی فقار مندی از بندای استخوان
 پشت و او جمع فقره است نه فقار فقر بضم فادر سها
 یهودیان فخر بکسر فا مقدار یک مشت سکی که بآن داروسا
 و سنگ یا سون را هم گویند و نام متیله هم باشد فرزند و فرزند
 بکسر فارمه کوسفند و نام شخصی و زیاده از یک فارما
 فراخ فطر سگافته چیزی فطور جمع و آنچه بان افطار کنند
 فطر بکسر فار و زه کشایندگان و عید روزه کشایان فطر

تازه و هر چه زود رسا بنده شود و آرد سرشته که خمیر در
مکرده باشند فطر بضم فاکیا بی است که آنرا بیاری
دو به کلاه کوسند و سماروغ هم گویند فاکتور خان طعام
و منترله و مرتبه و نام وضعی است فته بر سنگ بزرگ
که از سر کوه بیفته فادر بزرگوهی پروایغری که از بسیار
ایغری از جماع باز ایستاده باشد فدر و فدر بزان کوهی
پیر باب الفاء مع الزاء من المصا و فر فیروزی
یافتن و رهیدن و رفتن و ملاک شدن فراز جایی تن
و برگشتن از چیزی فر بزرگان شدن ریم و خون از
جراحت فرز جدا و کردن چیزی از چیزی من غیر مصا
فر بجه کا و و مرد حبت فله بشد ید زاکانی نجه از کان
حاصل شود همچو زرد نقره و مس و امثال آن فایز فیروزی
یافته و فرز زمین دشت غیر کوه باب الفاء مع الهمز
فرس کشتن و کردن سنگستن فاس تبرزدن محس بزرگ
بر خود گرفتن و نگه کردن محس کشتن چیزی پسیدن
من المجل فطس بهن بینی شدن فطوس مردن غیر المصا
فرس کس کس فاکیا بی نقس نام شخصی فرانس و فرانس
شیر درنده و شتر کردن فرس فرس جنر که از
جوب سازند و بی سوار فلحس سک و درین

و نام مردی سفاک شمشیر کند فلس بول فلوس کن جمع
 فرس اهل هند فارس فلس اکنه مادر او از عرب باشد
 از ادو پدرش بنده باشد و یا بر عکس فرد کس شیر درند
 فرطوس ابروک فردوس بوستان و بهشت فردا
 جمع و فردا پس نام موضعی هم باشد در شام فردا پس
 کشته شده و کردن شکسته باب الفاء مع الشین من لفظ
 فرش کستر ایندن محش سخن زشت گفتن و زشت شدن
 فیش با کسی نازیدن فنش حبت و جو کردن فش
 بیرون کردن باد از خیک و غیر آن و زود دوشیدن
 من الصبح و قفل لی کلید کشادن من الدستور فرش
 میان سرای سراخ و کشت و زرع که کسترده باشد بر
 روی زمین و حسرو ماهی و مثل آن اندازند تا بر سر آن
 نشیند و بر زمین کسترده باشد و جاردای خوردنی و
 شتر خورد که قابل بار کشیدن نباشد و بدین معنی اخیر
 قول حق تعالی و من الانعام هموله و فرشا فراشن بکر
 فاجامه خواب و بر زوجه هم اطلاق کنند بکنایت
 فرش بفتح فاء و را تخفیف پروانه که بال خود را در آتش
 اندازد و بمعنی جمع هم آمده است یعنی پروانه و استخوانها
 خورد که در سر می باشد سخن ناسر افش سر ذکر

فروش اسپ و خری که هفت روز باشد که بچه زاییده باشد و کره
نر زاده و معنی دوم از دستور است فروشش جمع فروش
شتر ماده که شیر او پراکنده شود در وقت دوشیدن فاش
در دمن الدستور باب الفاء مع الصاد من المصادر
فرض سنگافتن و بریدن محض نیک حسبت و جوی کردن و نیک
دویدن و از چیزی نیک و اکا ویدن و باز کردن امیند باران
خاک را و میان سر تراشیدن و دیگر را که استن کقول
البنی صلی الله علیه وسلم مخصوصا عن روسهم فرض بیرون
کردن حق و جدا کردن آن فیض روان شدن خون دیم
از جراحت فیض روشن کردن سخن و بر گردیدن
و رفتن و از جای خود جنبیدن فرض نیکین انگشتین
و کلاه چشم و مقطع هر کاری و مفصل استخوان و غیره
فصوص جمع فرض بضم فافرضا فریض و فرائض کوشش
بن بغل و کوشتهای شانه و پهلوی و رکهای کردن و این
هر دو جمع فریضه اند و فریض هم فرصت کسی را هم گویند
یعنی آنکه با کسی فرصت چیزی نیکه دارد باب الفاء
مع الصاد من المصادر فیض سنگستن و پراکنده کردن و ختم کردن
کتاب فیض فاش شدن چیزی و آشکارا شدن
شهر در یخته شدن چیزی و مردن فیض مردن فیض

کردن و سوراخ کردن و بریدن و بخشیدن فرض پیر شدن
 فایض و زوریزنده و آبکی که بعد از پیر شدن بریزد هم از اطراف
 رودخانه فایض بر بخشند و فرو ریزنده و رودی که آب
 از کنار او فرو ریزد از بسیاری و همچنین آبی که اطراف
 رود ریزد از بسیاری فایض آب خوش و آب روان
 فرض آنچه خدا تعالی واجب کرده باشد و مکتوب
 حرام سبز و سوراخ و فرض القوس سوراخ گوشه کمان
 باشد که سرزه در آن اندازند و بخشش و طیفه ادراری
 فراض جمع و فراض لباس و دهن جوی را هم گویند
 فاض کا سر و علم فراض دانی و چیز بزرگ و سطر فرض بضم
 فاء و فتح را جمع فرضه است فاض بر رفتار و آب بیار
 و چیز بسیار و بخشش نیل مصر فبوض جمع فراض باشد
 ضاد سخیته و او جمع فاضه است فضا ص بضم فاء و تخفیف
 ضاد سخته و پراکنده فضا ص بفتح فاء و تشدید ضاد سیم
 کردن فضا ص سوراخ فراض فراضها و علم و شست
 میراث فراض سوراخ فراض حاکم من المجل فاض
 پراکنده باب الفاء مع الطاء من المصادره
 فراط و فراط تقصیر کردن و ضایع کردن و ستم کردن و از
 شستن رفتن برای آب و پیش رفتن هر چه باشد

وشتا پیدن بر کسی فراط میشی گرفتن و آنچه گویند بکلم
فلان فراط یعنی سفت من کلمه من غیر المصاد و فسطاط
و قسطاط و فسط این هر سه بضم و کسر فاء اند یعنی خانه
موش و سر پرده و فسطاط جماعت و شهر مصر را هم
گویند فسط و فطال ناگاه فراط و فرسط فراط بضم فاء
ترک کرده شده و از حد در گذشته و آب تیز رویش
رو پشته بلند از زمین کتوله تعالی و کان امره فراط یعنی
متجاوز از حد فراط بسکون را هنگام چنانکه کوبیده
فی الفراط ای فی الحین فراط بفتح را پیش پیش روند
سبوی آب و فرو ریشه و او بمعنی جمع و مفرد هر دو آمده
است و اول صبح و نشانه زمین را هم گویند و آنچه میگویند
در دعا، طفل متوفی که اللهم اجعله لن فراط ای اجرامتقدا
فراط پیش رونده سبوی آب فراط را جمع فراط
بکسر فاء و تخفیف را آبی که هر که بستر باور رسیده باشد
از آن او باشد فسط سرفاضل که گرفته شده باشد و
و بناله خرما که بچوب پیوسته است باب الفاء
مع الطاء فوط و فواط و فبوط مردن و بدر رفتن
روح از بدن فط آب شکسته و مرد بدخونی
فطیط آب منی باب الفاء مع الطاء فوط

سخت زرد شدن بفتح مصیبت رسانیدن و اندوختن
 کرد ایندن و بدر آوردن عضو دفع کج شدن بند
 دست و بند بای فلج شکافتن ضلع بسیارند
 سه مال و زیاده شدن آن و بوی خوش کردن فرع
 بر بالایی چیزی رفتن و غلبه کردن بر کسی بفضل یا
 و جمال و یا غیر آن و اسب را جام باز زدن تا دا
 ایستد و باز داشتن دو چیز از هم دیگر فرع بفتح را
 اولین بجه شتر و مال و فایده و خسران و نام مصنوعی
 است قارع نام قلعه است و کوه بلند قارع بکنار
 ترسند و فریاد خواهند قارع جمع بدر آورنده قعاق
 شبان و نیک ز امید کوسپند فواقع سختها
 زمانه قعاق جانای اسب قعق و قعق گیاه سمارق
 و قعق بمعنی صراط هم آمده قعاق نوعی از شربت است
 که از گویزد و از تر کشند و اشامند قعق بوی خوش
 و زیادتى مال قطیع کار سخت و زشت قلع و قلع
 شکافه چیزی قلع جمع اسب القاع مع القعین قلع

و فرغ ریخته شدن آب و تنی شدن و برداخته شدن
از چیزی و قول حق تعالی سرفرع لکم یعنی زود باشد که برداشته

شویم از دیگر کارها برای مشغول شدن بکار شما و بفرع هرگاه
که بلام مستقبل باشد همین معنی دهد و هرگاه که بعین مستعمل باشد
چنانکه کوی نفع عنه این معنی دارد که برداخته شویم از و مشغول
نداریم ما و همچنانکه لفظ مشغول هرگاه که مستعمل نباشد به مشغول
معنی شروع کردن است و هرگاه که مستعمل باشد بعین به مشغول

عنه یعنی فارغ شدن است و فرغ و فراغ باطل شدن
و فرغ شدن فرغ بدل غیر منقوط سکستن چیزی و

فوج نشخ بر سر چیزی در آمدن چنانکه بوشانند و راهجو
بوشانیدن موی پشانی ابرو را غیر المصدا و فارغ آسوده
و و اپرداخته فریغ فراخ و اسب فراخ رفتار فراغ

تبشیدیشین کیا هست که بردارنت می بچد و فرغ و من

دو باب الفاء مع الفاء المصدا و الفاء المصدا
خرو سپیدی که در ناخن می افتد و دانه سپیدی که در اندام
استخوان خرم است و خط سپیدی که بر چیزی باشد

فیت جایی هموار فیوت جمع فیت الیج نام میروزیست
 . نود عرب باب الفاء مع القاف من المصادیق بفتح نا
 کشوده شدن سوراخ منج زن و او ضد رلق است
 فتق بکون کشودن بسته و حل کردن و شکافتن و
 دوخته شدن و فرق جدا کردن فرق بفتح را پسید
 و از هم جدا شدن دندانهای و یک طرف سرزدن و
 شدن بران طرف دیگر و از هم دور شدن غایبی
 منج سراق از کسی جدا شدن فروق در دزه پیدا کردن
 اشتراک و خرما ده و بدو بخش شدن راه منق و
 بیرون آمدن از فرمان خدا ایتعالی و بیرون آمدن خرما
 از پوست منق بشین منقوطه مفتوحه نشاط کردن
 فوق در گذشتن از چیزی بفضل و مرتبه و فوق تیرا
 شکستن فوق جان دادن و نفس زدن در جان
 کنش فواق و فوق رسک بر افتادن و باز آمدن
 شیر به بستان بعد از دو شیدن و باز گشتن
 و بهوش آمدن و مهلت دادن و قوله تعالی ما لما
 من فواق ای رجوع و افاقه و نظره فلق شکستن
 منق و فوق بر شدن طرف و با ستخوان کردن رسیدن
 منق بیرون رونده از فرمان حق تعالی منق جمع

فشیق تشدیدشین انکه دایم فسق کند فشیق بضم فامردی
فسق بکسر قاف زن فاسقه فسق اشترز فسق اشترتا
جوان فریب و زن نیاز نعمت پرورده و آنان محترم مکرم و بدن
اخیر جمع فسق است فریق کرده فسق کرده فرق بکسر
فتح را کردها و او جمع فرقه است بکسر فاء سکون را کرده
و رمه کوسپند و باره از جبری فارق جداکننده و
واشتر ماده که دروزه پیدا کرده باشد فوارق و فرق جمع
فارق است بمعنی دوم فرق میان سر و جدایی و نام کبی
که در مدینه می باشد فسق زمان مابین دو بار و دو شدن
شتر در یک ساعت و آن اندک برماست کما جاء فی الحدیث
العبادت قدر فسق نامته فرق فرآن و هر چه جداکننده
حق از باطل باشد و هر کجایی آسمانی که باشد فسق گویند
فرق جمع فاروق است بمعنی دوم فرق سر و جدایی و منده
و سبیدی ناخن فسق بالا فرق بفتح را سبیدی اطل
صبح و پراکنده و جدا شده و زمین هموار و ترس فریق
نوعیت از شفا لو فلق طرف شبین خلق اشترانجا
هموار است و مجده نیست فبق شتر نای دو بار و دو شدن
که یکجا جمع شده باشد و او جمع فبق است فلق و خلق علم
و نام بیابانیت در و درخ و سبیدی اول صبح و کوه

خانه است در دوزخ و زمین دشت در میان کوه
 و کنده جوین که بر بای مجوس نهند و سکا فیه جزیری و قوله
 تعالی قل اعوذ برب الفلق یعنی برب الصبح و رب
 الفلق کلمه فلق و فلاق سکاف ما فاولوق یا لوده فلق
 کبیر کار عجب و سختی و پاره از جزیری میسکت لکری فیا لوق
 جمع ففان و فففاق احمق فینق صبح و سراج کما
 فرزوق ضمیر بار ما و او جمع فرزوقه است فرازق جمع
 فراوق است فرایق جابوریت که در پیش پیش میرود
 و در انهای شکر فنیق بخار فنیق بسکون فاعلی است
 و موضعی که اینجا باران بنبارد منوق جمع فسق بوزن فعل
 صبح روشن و شتر فربه و مرد تیز زبان فسق بضم فارن
 تیز زبان فالتی سکا فنده و بمعنی افریننده هم آمده است
 در تفسیر قول حق تعالی فالتی الاصباح ای خالق فالتی
 در گذشته و افزون آمده و موضع پیوستن کاه کوه

و سر باب الفاء مع الکاف من الصادک

ما لیدین خوشه و جامه و مثل آن فرک بفتح نزم و ست
 شدن کوش و بنا کوشن فرک کبیر فادشمن دشتن
 زن شوی را یا شوی زن را فک و فیک ناگاه
 کشتن و غدر کردن و در حدیث است که فیدالایمان

افسک و بمعنی دلیر شدن هم آمده فلک جدا کردن و
آزاد کردن سبده و بنده از جایی آوردن و دارد
در دهن کردن و کردستاندن و مهر شکن و شیرین
فلوک بهر شدن فلک جدا شدن مفصل فنوک
سینه و استادن و استمرار کردن در خوردن طعام
جنانکه هیچ از آن گذشته نشود من غیر المصاد
فلک آسمان فلک سپنج آسمان و زمین بشتهای
کرد فلک کستی و کشتهها و او مفرد و جمع آمده فلک
طرف بالای دهن و طرف شیب دهن و بزبان کیلی
جاده گویند فلک نام دیه است در ناخیمه سر کتبی
از شفتا لوفک نام موضعیت در ناحیه حجاز فلک دلیر
فتاک بضم و تشدید تا جمع فتک جابو ریت معروف
که پوست او را پوستین کنند و هم پوست را گویند
فسک سکه ماسون فلک سکون نون عجب فنیک
جانب هر دو جاده دهن یعنی گوشه دهن و در حدیث
آمده است که اذا توصات فلا تنس الفنگین یعنی
گوشه دهن از جیب و راست باب القامع اللام
من المصادر فضل غلبه کردن بر کسی بفضیلت و افزون
آمدن فل شکن و رخنه کردن و شکرا مدد و

فعل بفتح فای یعنی کردن فصل جدا کردن و بریدن فصول
 از جایی سپردن رفتن فضال از شیر باز گرفتن
 بجه فصل بدل شدن خل شتر نزد در میان شتران
 ماده کردن قتل تا فتن ریمان و بگردانیدن قتل
 دور شدن هر دو زاغ اشتر از بهلوی اذ فعال بزرگو
 و کرانایه شدن و بامروت شدن من غیر المصادره
 فاضل افزودن آمده و دانا فضل زنی که یک جامه پوشیده
 باشد فضول شخصی که زیاده سر و غیبتی که زیاده آمده باشد
 و بخشش آن بر شکری نتوان کرد مثل یک اسپ یک تتر فضل
 بخشش و افزودنی فضایل افزودنها و هنرها و دانشها
 فعل کار و کردار و قسج شتر ماده و غیر آن فعال کردار
 و کارها و دسته تیر و کاربرد فعال بفتح فای معروف و کار
 نیک فاضل جدا کننده فواصل جمع فاصله است ^{فواصل}
 جمع فاصله است فیصل حاکم و نیک گویند و انجام کار فعل
 بجه گفتار فاعل جمع فیصل بجه شتر که از ماده جدا شده
 باشد و دیوار خورده و دودمان و همه فحل نیز سبب فحال
 بضم فای و تشدید حاد رحمت غمائی نیز فحایل جمع فحل نیز
 محول و فحال جمع و فحل حصیر را هم گویند که از ریشه خناتر
 بافته باشند و ستاره و سهیل را هم فحل گویند فحل نیز